

Adventes Vēstis

2017. gada marts, #3 (254)

Vienoti Krištus
cerībā

TĒMA:
KĀRTĪBA
DABAS
LIKUMOS

TRĪS ENĢEĻU
VĒSTS UN
PASAULES
RELIGIJAS

DANIELA
PRAVIETOJUMI
MADONĀ

5 ATZIŅAS,
KĀ JUSTIES
SAVĀ DRAUDZĒ
LAIMĪGAM

INTERVIJA AR
VENTSPILNIECI
INESI LINDI

Latvijas ziņas	4
Tēma	7
Intervija	12
Vārds mācītājam	14
Aktuāls jautājums	17
ALFA kurss	18
Jauniešiem	20
Bērniem	22

Ļauties Dievam

Jūs turat rokās kārtējo „Adventes Vēstis” numuru. Kā parasti, jums ir iespēja iepazīties ar aktivitātēm Latvijas draudzēs, garīgām pārdomām un aktualitātēm, interesantu informāciju jauniešiem un bērniem utt. Cerams, ka ikviens lasītājs atradīs sev saistošu rakstu, domu un ideju. Pati diezgan aktīvi lietojot internetu un sociālus tīklus, tomēr priecājos par to, ka drukātie mediji joprojām ir nevis izmiruši, bet pat iznāk jauni izdevumi – žurnāli un avīzes. Pašai arī patīk gan paņemt rokās, gan izlasīt žurnālus, kas šķiet interesanti pēc satura un arī izskata.

Mūsdienas izskats un forma ir ārkārtīgi svarīgi – labs izskats var būt panākumu un pašapziņas atslēga. Bet Dievs mudina skatīties dziļumā, saturā. Mēs uztraucāmies, kā būs darbā, ģimenē, cik veiksmīgi un sekmīgi būsīm. Mums ir lieli plāni, uzdevumi un sapņi, kuri ir jārealizē. Bet Dievs saka:

“Tādēļ nezūdieties, sacīdami: ko ēdīsim? Ko dzersim? Ko vilksim mugurā?... Meklējiet vispirms Dieva valstību un Viņa taisnību, tad jums viss pārējais tiks iedots.” (Mt. 6:31,33) Visiem ir savas rūpes – par sevi, bērniem, ģimeni, draudzi, draugiem un paziņām. Reizēm esam pārāk noraizējušies (pati arī) par daudzām sīkām un lielākām lietām, neļaujot Dievam palīdzēt mums, atbalstīt mūs ar savu padomu un svētīt ar neparastu situācijas risinājumu. Es reizēm gribu to piedzīvot. Kā ir ar jums?

Ļausim Debesu Tēvam palīdzēt mums tikt galā ar problēmām un piedzīvot negaidītas lietas mūsu dzīvē!

*Tatjana Tomsone,
„Adventes Vēstis” galvenā redaktore*

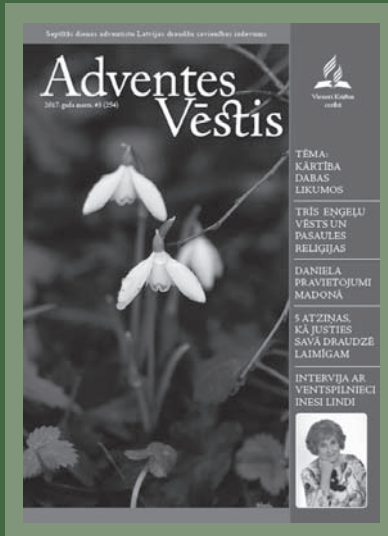
AdventesVēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī.

Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore:

Tatjana TOMSONE

Redakcija:

Andris PEŠELIS
Ģirts ROZNERIS
Jana KUZMENKOVA
Juris KARČEVSKIS
Māris GAIDULIS
Mārite LIPSKA
Vilnis LATGALIS

Izdevējs:

Adventistu Latvijas draudžu
savienība

Adrese:

Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:

adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:

67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Vilnis Latgalis

Adventistu Latvijas draudžu
savienības bīskaps

Dieva radīti

Domāju, ka ikvienu cilvēku interesē dažādi eksistenciāli jautājumi. Kas es esmu? Kā viss ir radies? Kāda vispār ir dzīves jēga? Kas mūs sagaida nākotnē?

Šādi un līdzīgi jautājumi nodarbina daudzu cilvēku prātus. Cilvēka izcelsme neapšaubāmi ir cieši saistīta gan ar mūsu planētas vēsturi, gan visa Universa izcelsmi. Lai gan pastāv daudz dažādu zinātnisku un pseidozinātnisku teoriju un hipotēžu šajos jautājumos, ir tikai viens informācijas avots, kas atklāj pilnu ainu un sniedz loģisku izskaidrojumu dzīvības formu izcelsmei, daudzveidībai un simbiozei jeb savstarpējai sadarbībai un līdzāspastāvēšanai. Šis informācijas avots ir Bībele.

Apspriežot šīs eksistenciāli svarīgās tēmas, atslēgas vārdi, manuprāt, nav “cilvēku pieredze” un “pierādījumi”, bet gan “Dievs” un “atklāsmē”. Nevienam cilvēkam kā lieciniekam nav piedalījies Zemes un cilvēces tapšanas procesos, bet mums ir dota atklāsmē, kas parāda Dievu kā Universa un visu tā iemītnieku radītāju, dzīvības devēju un uzturētāju. Viens no spilgtākajiem piemēriem ir atrodams Apustuļu darbu grāmatā 17:24-31.

“Dievs, kas radījis pasauli un visu, kas tanī, būdams debess un zemes Kungs, nemājo rokām celtos tempļos. Un Viņu neapkalpo cilvēku rokas, it kā Viņam kā vajadzētu: Viņš pats dod visiem dzīvību, elpu un visu; Viņš licis visām tautām celties no vienām asinīm un dzīvot pa visu zemes virsu un nospraudis noteiktus laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu, lai tie Viņu varētu nojaust un atrast, jebšu Viņš nav tālu nevienam no mums. Jo Viņā mēs dzīvojam un rosāties, un esam, kā arī daži jūsu dziesminieki sacījuši: mēs arī esam Viņa cilts.” Radīšana, viens no lielākajiem brīnumiem, mums atklāj Dieva vārda spēku un cilvēka izcelsmes godību. “Radīsim cilvēku pēc Mūsu līdzības un patiesās būtības.” (1Mozus 1:26) Šādi Dieva nodoms atklāj kāds no Bībeles angļu tulkojumiem. Domāsim vairāk par Dieva radošo, atjaunojošo un dzīvu darošo spēku! Vairāk uzticēsimies Bībeles atklāsmēm un apsolījumiem, kas Dievu atklāj kā mūsu draugu un glābēju! Veltīsim savu laiku, labākos talantus un dāvanas sava Radītāja pagodināšanai!

„Bet Dievs, atstādamas neievērotus nezināšanas laikus, tagad aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem. Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur kādu Vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādam To no mirušiem.”

Gaidāmie pasākumi

18.-19. marts

Semināri bērnu skolotājiem un vecākiem ar TED Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāju Karenu Holfordi (vairāku grāmatu autori) Rīgā, Baznīcas ielā 12a no 14:00 līdz 17:00 un 19. martā no 10:00 līdz 16:30. Tiks prezentētas 5 viņas grāmatas (100 idejas sabatam / 100 idejas pielūgsmei / 100 idejas lūgšanām / 100 idejas atmiņas pantu mācīšanā / 100 idejas aizņemtiem vecākiem), kas ir iztulkotas latviešu valodā. Lūgums pieteikties, zvanot uz mob. 29869979 vai rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv. Dalības maksa 2.00 EUR (par abām dienām kopā).

25. marts

"Sarunas pret vēzi", Rīgā, Akas ielā 13, pl. 17:00. "Kustība ir dzīvība". Saruna ar fizioterapeiti Gitu Ginteri Kikusti (*Raivja Aršauska Veselības centrs*) par fizisko aktivitāšu nozīmi vēža profilaksē un ārstēšanas laikā. Mūsdienīgs atbalsts sievietēm ar krūts vēža diagnozi. Saruna ar Zintu Uskalis, (*Rozā vilcienu labdarības fonds*) par to, kā pašas slimība un pieredze pamudināja izveidot labdarības fondu krūts vēža pacienšu atbalstam. Saikne ar Dzīvības Spēku VI daļa – mācītājs Ģirts Rozners.

22. aprīlis

Bērnu un pusaudžu festivāls "Varavīksne" pl. 14:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

■ Viss par Jēzu

Brīnišķīgs pasākums notika Daugavpils draudzē 10 lūgšanas dienu laikā, 15. janvārī. Veselu dienu lūdzām Dievu par daudzām vajadzībām, bet starp lūgšanām klausījāmies, kā brāļi un māsas stāstīja par Jēzus Kristus dzīves ceļu no Bētleme līdz Golgatai. Skanēja arī kopīgas dziesmas un solo. Tā visu dienu klausījāmies par Jēzu, domājām par Jēzu un lūdzām Jēzu. Veselu dienu pavadījām it kā Debesu valstībā. Visi bija ļoti priecīgi un draudzīgi noskaņoti. Pēcpusdienā sēdējām pie kopīgā galda. Daži ir nolēmuši, ka šādu pasākumu organizēsīm reizi mēnesī.

*Regīna Krapāne,
Daugavpils draudze*

■ Jauniešu dievkalpojums

Rīgas 5. draudzes 25. februāra dievkalpojums Akas ielā bija piepildīts ar jauniešiem. Jaunieši atklāja, jaunieši vadīja bērnu stāstu, jaunieši spēlēja mazu uzvedumu, jaunieši dziedāja un jaunieši pavadīja kopīgās dziesmas. Turklāt dziesmu aranžējumi un pavadījumi bija bagāti ar dažādiem instrumentiem: bungas, elektriskā ģitāra, sintezators, basģitāra, čells, flaute un klavieres. Laikam lai pārāk nesabaidītu klasiskā dievkalpojuma piekritējus, tikai viena dziesma bija ātrāka, kur man gribējās ritmiski plaukšķināt līdzi un justies pacilāti. Toties lēnās skāra dziļākās dvēseles stīgas, līdz asarām, un kā gan citādi, ja dziesmā izskan "Es vairs neesmu grēka vergs, es esmu Dieva bērns".

Skečā Ceļa meklētāju kluba dalībnieki parādīja, cik dažādi var attēlot vienu un to pašu situāciju. Skatījies un brīnījies, kā viņi tik mazā laikā sprīdi ko tādu dabūja gatavu. Dažiem atkal bija asaras, bet šoreiz no smiekliem. Jo jauniešiem noteikti ir aktiermeistarība.

Starp citu, pirmā reize Akas ielā bija arī mācītājam Dzintaram Ozoliņam – viņš runāja ļoti atbilstošu tēmu par mīlestības daudzveidību, ka tikai mīlestība pastāvēs mūžīgi. Pēc dievkalpojuma pirmās daļas kā parasti bija sadraudzības brīdis un Bībeles izpēte, kuru vadīja Ainārs Līcītis. Kārtējai sabats, kurš lika domāt, ka Dievs ir mīlestība, un īpašs paldies par to it visiem! Bet visam pāri ir mīlestība!

Inguna Ievīte-Andersone, Rīgas 5. draudze

■ Jauniešu ilgas

11. februārī notika Rīgas 1. draudzes jauniešu tikšanās. Par jauniešu vadītāju tika ievēlēts Dāvis Trubeckojs, un nu mēs visi kopā uzsākam jaunu ceļu. Tikšanās laikā kopīgi baudījām pusdienas, dziedājām dziesmas, klausījāmies Dāvja uzrunu un uzdriktstējamies sapņot un plānot – kur mēs kā jaunieši būtu visnoderīgākie. Sadaloties grupiņās, pārrunājām, kas ir tie sapņi, kurus ilgojamies realizēt un piedzīvot draudzē. Atskanēja visdažādākās idejas – lielākā bērnu nometne Latvijas vēsturē 5000 dalībniekiem no maznodrošinātām ģimenēm, misijas ceļojumi, sirmgalvju apciemojumi, bezmaksas masāžas apkārtējiem, adventistu skolu, dievnamu un pat kuģu būvniecība, bezmaksas valodu kursi iebraucējiem un vēl un vēl..

Otrs uzdevums bija izsapņot, kādu mēs gribētu redzēt Rīgas 1. draudzi pēc pāris gadiem. Domas turpināja celties spārnos. Izsapņojām neskaitāmas kristības Baltijas jūrā, redzējām adventistu izglītības iestādes kā labākās Latvijā, par kurām raksta visi laikraksti, un iedomājāmies brīnumu, kāda pamazām kļūst sabiedrība, iepazīstoties ar Dievu, kā parādās nekad neredzēta mīlestība.

Visi kā viens nonācām pie atziņas, ka sāksim ar sevi – lai mūsu attiecības ar Dievu pieaug, lai ikdienā novērtējam mazās lietas, lai smaidām vairāk! Lai Jēzus var mirzēt caur mums un darīt, ko ieplānojis katra mūsu dzīvē. Kā Dāvis teica uzrunā, citējot Jēkaba 4:14,15: "Jūs taču nezināt, kāda jūsu dzīve ir rītu; jo tā ir kā tvaiks, kas īsu brīdi ir redzams un tad izgaist, kur jums būtu jāsaprata: ja Tas Kungs gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to." Mēs ceram uz Dievu!

*Edija Diedrika,
Rīgas 1. draudze*

DANIĒLA PRAVIETOJUMI MADONĀ

Februārī un martā „The Rock Project” izstāde apceļoja bijušo Madonas novadu – nedēļu tā bija skatāma Ērgļu Saieta namā, divarpus nedēļas – Madonas novada bibliotēkā, nedēļu – Lubānas kultūras namā. Franču mākslinieka Lorāna Grizeļa (Laurent Grisel) lielformāta plakātu izstāde ir 2600 gadu veca Bībeles Daniela grāmatas 2. nodaļas pravietojuma par pasaules vēstures gaitu stāsts mūsdienu mākslas valodā.

Izstādes idejas autors ir jau 27 gadus Londonā dzīvojošais franču multikācijas filmu mākslinieks Lorāns Grizels, kas vairs nedarbojas šajā žanrā, bet atrod iedvesmu Bībeles notikumu atspoguļošanā caur mākslu. Saskaņā ar mākslinieka vārdiem: “Kā māksliniekam man tas ir bezgala interesanti, jo Bībele ir neizdibināma. Neviena cita grāmata nav tik dziļa. Tā satur bezgala daudz vēsturisku faktu, kurus šodien apstiprina neskaitāmi arheoloģiskie izrakumi”.

No idejas dzimšanas līdz pirmajai izstādei Anglijā pagāja pusotrs gads. Četras darba grupas apmeklēja muzejus un bibliotēkas, lai meklētu materiālus par pravietojumā minētajām lielvalstīm. Speciāli izstādei tika iegādāti vēsturisko materiālu dublikāti no licenzēta vēsturisko priekšmetu izgatavotāja "Institute for Biblical & Scientific studies" Amerikā. Grieķijas darba grupā piedalījās Dzintars Geide, kas arī atveda šo izstādi uz Latviju. Dzintars stāsta: „Tas ir mēģinājums vēsti iznest ārpus baznīcas sienām. Izstādes noslēgumā apkopojot apmeklētāju skaitu, var izdarīt secinājumu, ka reti kurš cits evaņģēlizācijas

pasākums šodien saved tik daudz interresentu.”

Pateicoties Latvijas draudžu savienības finansiālam atbalstam, izstādes stendi tika izgatavoti latviešu valodā. Izstādi dzīvu padarīja gidu pieejamība katram izstādes apmeklētājam. Madonas draudzei sākumā tā likās kā neiespējamā misija – trīs nedēļas nodrošināt vairākus gidus. Ko teikt cilvēkiem, kā uzrunāt? Dzintars Geide bija klātesošs izstādē pusi dienas un mūs iedvesmoja ar savu piemēru.

Ērgļos izstādi apmeklēja vairāk nekā 200 cilvēku. Kāds uzkavējās desmit minūtes, cits izstādē pavadīja trīs stundas, rūpīgi apskatot, izlasot un pārdomājot visu informāciju. Izstāde lielu interesi radīja skolu jauniešu vidū, to apmeklēja klases no Ērgļu vidusskolas un arodskolas vēstures un kultūras vēstures stundu ietvaros. Izstādes atklāšanas pasākumā bija iespēja ar moderno tehnoloģiju palīdzību veikt videozvanu un sarunāties ar izstādes autoru, mākslinieku Lorānu Grizelu.

Madonā, pateicoties veselības klubam, jau bija izveidojusies laba sadarbība ar novada bibliotēkas vadītāju. Tāpat

kā citām izstādēm, arī “The Rock Project” tika atvēlētas gandrīz trīs nedēļas. Tās atklāšanu vadītāja lūdza ieplānot dienā, kad ir novada bibliotēku darbinieku seminārs, lai visas darbinieces varētu tajā piedalīties. Tā nu izstāde par grāmatu Grāmatu sāka savu darbu Madonā. Izstādes apmeklētāji bija dažādi: lielākā daļa – kristieši no dažādām konfesijām un ar dažādām priekšzināšanām, citi – nejausi garāmgājēji, mūsu uzrunāti bibliotēkas apmeklētāji, arī skolēnu grupas. Tā kā Madonā izstādes laikā bija trīs sabati, tad visu nedēļu izstādes apmeklētājus aicinājām uz diskusijām sestdienās. Pirmajā reizē uz Valda Zilgalvja lekciju bija pieci interesenti, otrajā – Dzintara Geides vadītajā diskusijā par kristietību – piedalījās jau septiņi viesi, bet izstādes noslēguma pasākumā bibliotēkas lielākajā zālē bija tika viena brīva vieta. Pasākumu kā privātpersona apmeklēja arī Madonas novada priekšsēdētājs. Madonas izstādi triju nedēļu laikā apmeklēja ap 400 cilvēku, tika izdalīti ap 300 izstādes žurnāli. Lubāna mūs vēl gaida marta beigās.

Egita Berele

BĒRNU VESELĪBAS IZSTĀŽU ORGANIZĒŠANAS SEMINĀRS

12. februārī Baznīcas ielā 12a sapulcējās vienkopus draudzes locekļi no vairākām Latvijas vietām, lai uzzinātu, kā organizēt Bērnu Veselības izstādes. Šo pasākumu organizēja Veselības kalpošanas nodaļa sadarbībā ar Bērnu kalpošanas nodaļu.

Baiba Bērziņa līdzdalīja savu pieredzi Bērnu Veselības izstāžu organizēšanā. Viņa ir šīs idejas aizsācēja Latvijā un paguvusi noorganizēt aptuveni 20 izstādes dažādās vietās – skolās, bērnu dārzos, pilsētas laukumos, draudzēs, nometnēs utt.

KAS IR BĒRNU VESELĪBAS IZSTĀDES UN KĀPĒC TĀS IR NEPIECIEŠAMAS?

Tās ir interaktīvas, izglītojošas projekts bērniem un viņu vecākiem par veselīgu dzīvesveidu. Mūsdienu sabiedrībā ir pieaudzis bērnu saslimšanu gadījumu skaits ar tādām saslimšanām kā 2. tipa diabēts, audzējs, sirds asinsvadu saslimšanas, dermatoloģiskas saslimšanas, psihosomatiskas saslimšanas, alerģijas u.c. Un tas Latvijā pēdējo 15 gadu laikā medicīnas speciālistiem rada arvien lielākas bažas. Kā cēloņi tiek minēti palielināts ķermeņa svars, nepietiekīga fiziskā aktivitāte, neveselīgs uzturs, D vitamīna deficīts utt. Ņemot vērā šīs bažas, septītās dienas adventistu draudžu mediķi un veselīga dzīvesveida speciālisti ir izveidojuši Bērnu Veselības

izstādes koncepciju, lai arī ģimenēm ar bērniem atraktīvi un konstruktīvi atklātu galvenos veselības principus. Principi izstādē tiek atklāti informatīvā un inovatīvā veidā.

KAS TAD NOTIEK BĒRNU VESELĪBAS IZSTĀDĒ?

Bērnu Veselības izstādē 8 stacijās ar interaktīvām metodēm tiek izskaidroti astoņi veselības pamatprincipi – uzturs, skaists gaiss, saules gaisma, kustības, atpūta, atturība, uzticība Dievam. Kā palīgs izstāžu organizēšanā drīzumā būs pieejama rokasgrāmata.

Bērnu Veselības izstāžu organizēšanas pieredzē dalījās arī Maija Šveca no Kuldiģas draudzes, kā arī Ginta Stūre, kas līdzdalīja savas mammas Gaidas Maļņinas pieredzi. Eva Debnere pastāstīja savu piedzīvojumu par to, kā radās iniciatīva veidot izstādi Jelgavas pirmskolas iestādē, kurā viņa strādā, kādu iepriecinājumu tas dāvāja un iedrošināja arī citus pamēģināt spert šādu soli.

Pēc gardajām un veselīgajām pusdienām bija iespēja uzzināt, kas notiek katrā no stacijām un kādi uzskates līdzekļi, medicīnas preces un metodiskais aprīkojums ir nepieciešams, nodrošinot katras stacijas dzīvīgo, izzinošo un priecīgo darbošanos. Stacijas prezentēja Mikus Mezītis, Liene Logina – Kurpniece, Ieva Briča, Laura Vendele, Gunta Muceniece, Ansis Roderts un Baiba Bērziņa. Pateicība Dievam, ka mums

ir tādi entuziasti, kas ir jau piedalījušies vairākās izstādēs un var nodot savu pieredzi citiem.

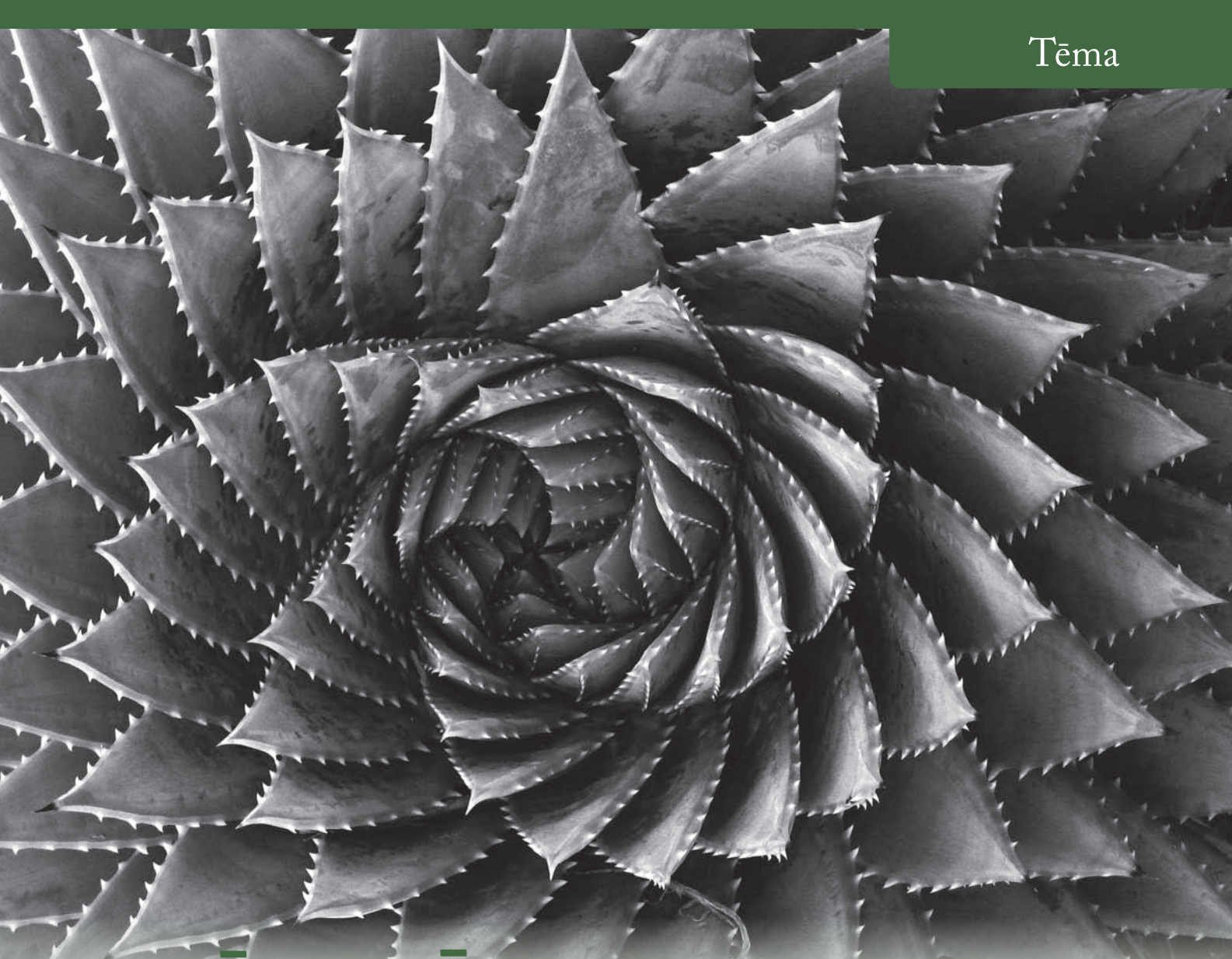
DAŽAS ATSAUKSMES NO SEMINĀRA DALĪBNIEKIEM:

Ginta Stūre, Rīgas 7. draudze: Biju priecīga, ka ir dota tāda iespēja apmeklēt Bērnu Veselības izstādes apmācības Rīgā. Uzskatu, ka šādas Bērnu Veselības izstādes ir kā tilts uz sabiedrību, kas mums paver jaunas iespējas iepazīties, sadraudzēties un uzzināt to cilvēku vajadzības, kuri vēl neko nezina par Jēzu. Tā ir iespēja šiem cilvēkiem parādīt, ka ir iespējams dzīvot arī citādi.

Slava Dievam, ka arī mūsu mazajā Latvijā ir tādi - patiesi kristieši, caur kuriem gaisma, kas plūst no Dieva, apgaismo un sasilda cilvēku sirdis!

Mārtiņš Grauba, Ogres draudze: Jau kādu laiku Ogres draudzes veselības kalpošanas plānos ir Veselības izstāde. Baibas Bērziņas un citu runātāju pieredze un liecības bija ļoti iedrošinošas. Baiba atgādināja, ka pirmais solis ir nest šos plānus draudzes priekšā lūgšanās, lai vajadzīgās durvis atvērtos. Lūgšanu ķēde pasākuma laikā ir kā atslēga uz izdošanos. Pat laikapstākļus Dievs nokārto, ja izstāde notiek dabā! Paldies par šīm apmācībām, liecībām un iedrošinājumu, lūgšim Dievu un rīkosimies!

Mārīte Lipska

KĀRTĪBA DABAS LIKUMOS

Gatavojoties tematiskajam pasākumam „Zinātne un Dievs” š.g. 11. februārī, manu uzmanību piesaistīja temats, kā no haosa vispār varēja rasties kārtība un struktūra, kuru vērojam dabas likumos. Tā kā es šo jautājumu nebiju iekļāvis tematiskajā pasākumā, tad nolēmu to aplūkot tagad. Šis temats ir plašs, lai gan daudzi dabā esošo kārtību uztver kā pašu par sevi saprotamu lietu. Par to ir domājuši filozofi un zinātnieki. Kāpēc mēs varam vērot kārtību un struktūru dabas likumos? Kas visur uztur nemainīgus likumus, ko var apstiprināt eksperimentāli?

Vai kreacionistiem būtu acteku ticība?

Profesors Markovs savā grāmatā apgalvo, ka kreacionisti izmanto Otro termodinamikas likumu, lai pierādītu, ka attīstība nevar notikt pretēji šī likuma virzienam no kārtības uz sairšanu un izdzišanu. Profesors smejas, sakot, ka šāds kreacionistu apgalvojums esot neloģisks, jo mēs nedzīvojam slēgtā, bet atvērta sistēmā, kur ieplūst saules gaisma, kas arī dodot enerģiju attīstībai un kārtībai.¹ Cienījamais profesors, lai apgāztu kreacionistu argumentu, manipulē ar eksistējošo likumu parametriem, kurus mēs vērojam dabā, lai pierādītu,

ka no nekārtības vienmēr rodas kārtība „pati no sevis”, jo tādi ir dabas likumi un to var apstiprināt eksperimentāli. Žēl, ka profesora sacītais nenotiek bērnu istabās. Iedomājies: atver logu, ielaid istabā saules starus, un istabā iestājas kārtība... pēc 500 miljoniem gadu. Markovs kreacionistu argumentus pat salīdzina ar seno acteku reliģisko praksi, kur tie bija centušies „barot” savus dievus ar upurēšanu, lai tie uzturētu dabas likumus: cīnoties ar haosu dabā, dodot saules lēktus, lietis lišanu, ražas augšanu un tamlīdzīgas svētības. Profesors norāda, ka šo dievību „barošana” ir izbeigusies, un noteikti tie „jau ir miruši no bada, bet uz dienas un nakts pārmaiņām, kā mēs to redzam, tas nav

¹ Марков Александр «Рождение сложности», Москва: издательство АСТ, 2010, 199. lpp.

atspoguļojies”.² Norādot uz kreacionistu dažkārt lietotajiem argumentiem, ka, rokot mēslu kaudzē ar lāpstu, nevar izveidot kārtību, ka ar sprādzienu neviens neceļ mājas, ka pērtiķis nekad uz rakstāmmašīnas nespēs uzrakstīt romānu „Karš un miers”, profesors apgalvo, ka šīs analogijas nevar attiecināt uz evolūcijas teoriju, jo evolūcijas teorijā visu nosaka „detāļas”, kuras „rodas” un no tām tālāk „veidojas” sarežģītība dabas struktūrās.³

Visu cieņu profesoram, taču Ludvigs Bolcmans nebija kreacionists, kad bija atklājis entropijas likumu, balstoties uz to pašu Otro termodinamikas likumu, ko piemin kreacionisti. Bolcmans nonāca pie secinājuma, ka visi dabas procesi virzās nevis uz attīstību, bet gan uz izdzišanu un izžušanu. Līdz ar to pārmetums kreacionistiem te ir nevietā. Arī ar arheku praksi kreacionisti nen-

viņi piekrīt, ka laikā, kad Visuma mehāniskais modelis guva virsroku, domātāji kā Hjūms norāja filozofus, ka tie ir ņēmuši cēlonības principu, lai to pielietotu Dieva eksistences filozofiskajam argumentam. Viņš brīdināja, ka cēlonību nevar ekstrapolēt no zinātnes uz filozofiju.

– Tagad, kad kvantu teorija ir guvusi virsroku, atomu elementārdaļiņu nejaušība ir padarīta par dzīves nejaušības pamatu. Vai arī jūs neveicat to pašu ekstrapolāciju no zinātnes, pret ko paši esat brīdinājuši?

Atkal iestājas klusums. Tad viens no zinātniekiem sacīja:

– Mēs, zinātnieki, vēlamies paturēt noteikšanu pār izvēli, ko mēs pieļaujam pārcelt uz filozofiju, un ko mēs nevēlamies.⁴

Tātad zinātnieki vēlējās saņemt radīšanas pierādījumus, vienlaicīgi izvēloties

Darvinisma piedāvājumi, kāpēc izcēlās kārtība

Ja cienījamajiem profesoriem uzdod jautājumu: kā izveidojusies sarežģītība struktūrās un dabas likumi? Atbilde ir tāda, ka, pieaugot entropijas procesiem (izdzišana pēc Otrā termodinamikas likuma), var dabiski rasties sarežģītas struktūras, kuras mijiedarbībā veido vienu otru. Profesors Etkins savā pētījumā norāda, ka sakārtotas struktūras veidojas enerģijas degradācijas rezultātā. Te naturālisms noņem savu masku, atklāti pasakot, ka saprātīga cilvēka rašanās esot tikai ūdeņraža novecošanās procesa rezultāts. Etkinsa pierādījumi sarežģītu struktūru izveidei ir pārsteidzoši. Viņš min divus „pierādījumus”.⁶ Pirmais pierādījums ir izveidotā spēle, kas balstās uz Staņislava Ulama koncepciju par šūnu dalīšanos, kur spēles centrā tiek „ievietots”

Evolūcijas teorijai ir nepieciešama struktūra un kārtība kā sākotnējais nosacījums. Bez iepriekš eksistējošiem dabas likumiem pat pati evolūcijas teorijas ideja nav iespējama.

darbojas. Būtu samērā grūti atrast kaut vienu, kurš lūgtu Dievu, lai Viņš dotu saules lēktu, upju plūšanu, mākoņus...

Kas bija pirms Lielā Sprādziena?

Ravi Zaharija apraksta sarunu ar zinātnes autoritātēm, kura ievirzījās uz pretrunām starp naturālismu, kur ievēro tikai dabu un tās likumus, un pārdabisko, kur Dievs ir Radītājs. Zinātnieki, saprotams, argumentēja savu pozīciju, ka viņi var pieņemt tikai tādas realitātes esamību, kuru var pierādīt eksperimentāli. Par to Zaharija vaicāja:

– Ja tiešām ir bijis Lielais Sprādziens, ar ko viss ir iesācies, vai varu jautāt, kas ir bijis pirms Lielā Sprādziena?

Viņi atbildēja, ka tobrīd Visums bija sašpiedies līdz singularitātei.

– Vai tas ir tiesa, ka singularitāti zinātne definē kā punktu, kur tiek laužti visi fizikas likumi?

– Jā, tas ir tiesa –, viņi atbildēja.

– Tātad, tehniski izsakoties, jūsu starta punkts nemaz nav zinātnisks.

Iestājās klusums, taču viņu sejas izteiksme norādīja, ka viņi meklē atbildi. Tad Zaharija turpināja jautāt, ja

noraidīt jebko, ko nevar izskaidrot zinātniski ar cilvēka prātu. Šādi tie zaudē paši savā spēlē, jo ignorē pierādījumus acu priekšā.

Darvinisti izmanto jaunākos atklājumus zinātnē kā pierādījumus evolūcijas teorijai, kur patiesībā šie atklājumi liecina tikai par zinātnes progresu un jaunām zināšanām par dabas likumiem un nevis par evolūciju kā cēloni. Evolūcijas teorija tiek izmantota kā ērts „rāmis”, bez kura tie nevēlas iztikt. Tādēļ profesors Markovs emocionāli norāda: „Izmetiet ārā no bioloģijas evolūcijas mācību – un bioloģija pārvērtīsies par bezjēdzīgu un nelietojamu, sadrumstaloju, neizskaidrotu faktu kaudzi.”⁵ Darvinisti izsaka bažas, ka bez evolūcijas teorijas visa zinātne sabrukšot. Šīs bažas atgādina deviņpadsmitā gadsimta ārstu vaimanas, kas arī apgalvoja, ka roku mazgāšana sagraušot visu medicīnu, kad asins nolaišana tika uzskatīta par svarīgāko pacientu izveseļošanās iemeslu. Jaunatklātos zinātniskos faktus nemaz nav grūti sistematizēt un saskaņot ar Bībeles atklāsmi par radīšanu, ja vien ir vēlēšanās.

kauliņš, no kura izaug nākamās struktūras vienības.⁷ Aprakstot ģeometriskās figūras šajā „pierādījumā”, cienījamais profesors tā arī neatbild uz jautājumu, kurš ir tas, kurš „ievieto” pirmo struktūras vienību spēlē. Taču tas ir svarīgi, jo citādi šim pierādījumam zūd jēga. Otrais pierādījums izriet no iepriekšējā piemēra. Tā ir Džona Konveja datora „Dzīvības spēle”.⁸ Šajā spēlē ir tikai divi „noteikumi”, kas liek veidot struktūras. Arī šajā spēlē „noteikumi” tiek paredzēti, pat pirms tiek ievietots pirmais struktūras elements. Līdz ar to struktūras izcelšanos cienījamie zinātnieki saista ar pirmo struktūras vienību, kuru kādam sākotnēji ir „jāieliek”, lai viss darbotos pēc „noteikumiem”. Uz datora ekrāna izskatās, ka darbojas nepārtraukts struktūru veidojošs konveijers. Taču jautājumus izraisa pirmās struktūrvienības cēlonis, jo ir acīmredzami, ka tas nav Lielais Sprādziens.

Abi minētie „pierādījumi” ir pretrunā ar pašu darvinistu postulātu, ka attīstība esot bez iepriekšēja nodoma vai ietekmes no ārienes. Šie pierādītāji

⁶ П. Эткинс «Порядок и беспорядок в природе», Москва: Мир, 1987.

⁷ https://en.wikipedia.org/wiki/Cellular_automaton

⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Conway%27s_Game_of_Life

² Turpat. 201. lpp.

³ Turpat. 201. lpp.

⁴ Ravi Zacharias „Jesus Among other Gods”, Nashville: Thomas Nelson, 2000, 64. lpp.

⁵ Марков, 31. lpp.

nemaz nespēj iztikt bez pirmā „ievietotā” elementa un iepriekš noteiktajiem „noteikumiem”. Evolūcijas teorijai ir nepieciešama struktūra un kārtība kā sākotnējais nosacījums. Bez iepriekš eksistējošiem dabas likumiem pat pati evolūcijas teorijas ideja nav iespējama. Ar haosa palīdzību neviens neko nevar uzbūvēt. Ir nepieciešams „pirmais elements”, kurš ienes kārtību haosa nekārtībā. Bioloģijā tas tiek dēvēts par LUCA (*last universal common ancestor*), no kura, saskaņā ar evolūcijas teoriju, esot izcēlušies visi dzīvie organismi. Šo hipotēzi ir izvirzījis pats Č. Darvins, un pie šī postulāta turas mūsdienu zinātnē.⁹ Taču minējumi, kā šis pirmais haosā „ievietotais” struktūras elements LUCA esot „izveidojies”, vairāk atgādina zinātnisko fantastiku nekā zinātni, kura nopietni darbojas ar pierādāmiem faktiem. Ja mikrobs LUCA esot pirmais struktūras elements, kurš pats no sevis **nejauši** „izveidojies”, tad kāpēc cienījamie zinātnieki nespēj šo mikrobu **apzināti** „izveidot”, pieliekot visgaišākās galvas un vissarežģītākās laboratorijas, kuras spēja atšifrēt pat cilvēka genomu, un šo mikrobu LUCA mums visiem nodemonstrēt, pierādot savu personisko izcelsmi no šī mikroba praktiski, bez filozofēšanas? Tā vietā viss, ko tie spēj, ir augstprātīgas nievas, ka kreacionisti, lūk, ticot plakanas zemes eksistencei un piekopjot acteku ticējumus, bet evolūcija esot acīmredzami zinātniska ar miljoniem faktiem. Varbūt mēs varētu dzirdēt kaut vienu šādu faktu? Ja vien tāds ir.

Gan cilvēks, gan zvaigznes ir veidotas no identiskiem atomiem

Visas atomu elementārdaļiņas Visumā ir uzbūvētas pēc viena principa. Jebkuri divi elektroni vai divi fotoni ir identiski, tādēļ elektromagnētiskais lauks visā Visumā darbojas pēc viena likuma. Ķīmiskie elementi Mendeļejeva periodiskajā tabulā nevar būt citādi nekā tie ir. Atomi zvaigžņu dzīlēs ir uzbūvēti pēc tiem pašiem principiem kā atomi cilvēka organismā. Standarta modelis norāda, ka elementārdaļiņas nemaz nevar būt citādas. Kā no haosa vispār varēja rasties kārtība? Un ne tikai kārtība, bet simetrija, pat supersimetrija? Darwinisms apgalvo, ka matērijai pašai par sevi piemīt šādas spējas – no haosa izveidot kārtību

un struktūru. Supersimetrija ir modelis, kur katrai elementārdaļiņai atbilst slēptais dubultnieks ar pretējo lādiņu, piemēram, elektronam ar negatīvo lādiņu atbilst selektrons ar pozitīvu lādiņu. Tā šis supersimetrijas modelis ir izveidots visām pārējām daļiņām, kurām atbilst dubultnieks no antivielas. Selektroņu izdevās eksperimentāli izveidot tikai uz sekundes daļu, jo kā anti viela tas ātri izzuda. Mēs eksistējam telpā, kuru veido viela. Eksperimentāli ir izdevies noskaidrot, ka pēc īpašībām anti viela atbilst vielai. Pētot anti vielas īpašības, Kronins un Fičs 1980. g. saņēma Nobela prēmiju, eksperimentos atklājot, ka vielas un anti vielas lādiņu īpašības „nedaudz” nesakrīt.¹⁰ Piemēram, pastāv viedoklis, ka bez anti vielas matērijā nebūtu iespējama bioloģiska dzīvība, jo bozonu elektroni tad nonāktu atoma zemākajā enerģijas līmenī un ekranētu kodola elektrona lādiņu, un nebūtu valences elektronu, ar kuru palīdzību atomi spētu izveidot molekulas.¹¹ Tātad citādi nemaz nevar būt. Kā bija izteicies Einšteins, Visumam nemaz nebija izvēles būt citādam.

Teorētiski pēc Standarta modeļa elementārdaļiņām būtu jābūt supersimetriskām, bet dabā tā nav. Asimetrija ir daļa no materiālās realitātes. Matēriju veido viela, un anti viela nav sastopama. Laiks ir asimetrisks, jo virzās tikai vienā virzienā. Tomēr simetrija ir vērojama ļoti daudzās matērijas struktūrās. Piemēram, cilvēks ir simetrisks – tam ir kreisā un labā puse. Simetrija ir vērojama dzīvnieku un augu valstī: tauriņa divi spārni, DNS molekula, ziedi un sejas. Simetrija ir vērojama fizikā, ķīmijā un matemātikā: elementārdaļiņu līdzsvars atomā, gravitācijas līdzsvars. Tomēr ideāla simetrija Visumā nav sastopama, jo tad tā būtu ļoti garlaicīga. Mēs ap sevi vērojam simetrijas un asimetrijas līdzsvaru.

Zelta proporcijas dabā

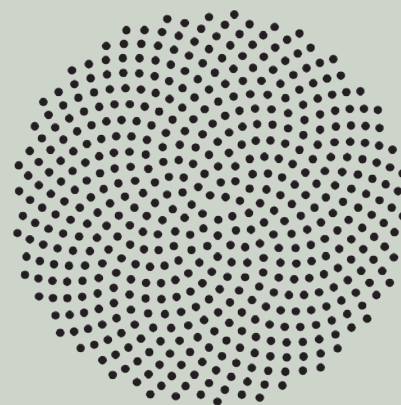
Mario Livio ir izteicis šādu domu: ja mēs vēlamies atrast saprātīgas būtnes Visumā, tad mums viņiem būtu jābūtu tikai viens skaitlis: 1,6180339887.¹² Tas ir zelta proporcijas skaitlis, kurš ir sastopams radības simetriskajās struk-

tūrās. Piemēram, šķērsām pārgriežot ābolu, mēs redzam, ka tā serde veido precīzu piecstaru zvaigzni, kuras stari atbilst šai proporcijai 1,618...

Att. Simetrija ābola šķērsgrīzumā

Rozes ziedlapiņas un saulespuķes sēkļu izvietojums ziedkopā ir saskaņā ar šo zelta proporciju, lapu augšanas likumsakarībās, logaritma spirālē, galaktikas spirālēs, mūzikas skaņu harmonijā, fotogrāfijas proporcijās, fraktālos, sniegpārslās un tā joprojām. Var minēt daudz lietu, kur var vērot šo zelta proporciju, kas nosaka līdzsvaru starp simetriju un asimetriju, ko mēs pieņemam kā skaitu, simetrisku, strukturētu.

Att. Simetrija saulespuķes ziedkopā.

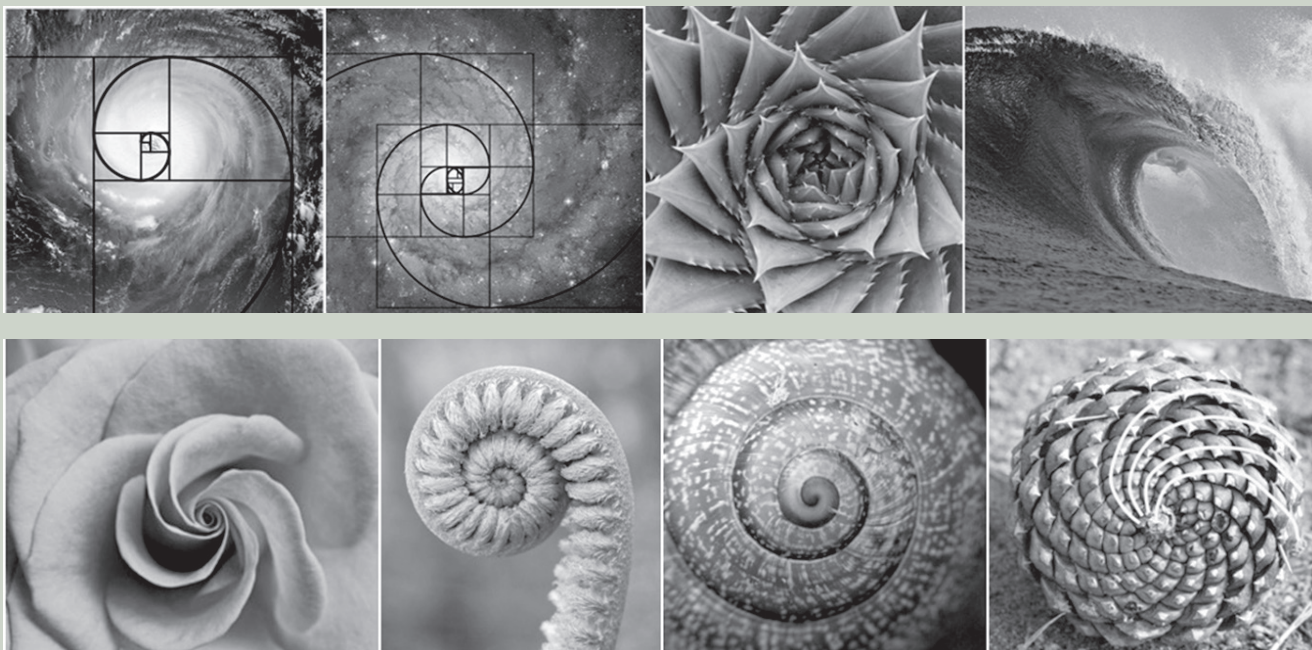
Att. Simetrija un proporcijas sniegpārslā.

⁹ https://en.wikipedia.org/wiki/Last_universal_common_ancestor

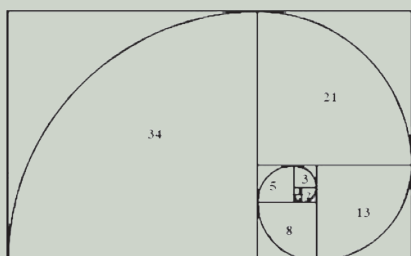
¹⁰ <https://timeline.web.cern.ch/events/cronin-and-fitch-detect-a-difference-between-matter-and-antimatter>

¹¹ Кейн Гордон «Суперсимметрия», Москва: Бином, 2015, 99-100. lpp.

¹² Mario Livio „The Golden Ratio”, New York: Broadway Books, 2002.

Renesanses laikā īpaši tika izvērtēta šī zelta proporcija, kas padarīja Renesanses mākslu tik pievilcīgu. Tajā laikā dzīvojušais matemātiķis Fibonači saskaņā ar zelta proporciju ir izveidojis skaitļu secību: 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, ..., kura vēl joprojām tiek ievērota gan mākslā, gan arhitektūrā simetrijas aprēķinos.

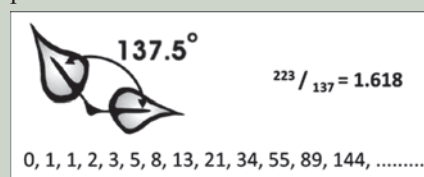

Spirāle saskaņā ar Fibonači skaitļiem. Šo proporciju var vērot dabā gan galaktiku spirālēs, gan arī ciklonos, virpuļvētrās, ūdens virpuļos, kā arī augu un dzīvnieku valstī.

Struktūras, kur pastāv līdzsvars starp simetriju un asimetriju, liecina par mākslu vairāk nekā par nejaušību. Arī zinātne apstiprina, ka, vadoties no dabas likumiem, citādi pat nevar būt. Mūsdienu dizaineri un inženieri daudzus savus izgudrojumus ir aizguvuši no dabā atrastajiem modeļiem.

Ja, nosūtot citplanētu iedzīvotājiem zelta proporcijas skaitli 1,618, mēs varētu cerēt saņemt saprātīgu atbildi, tad kāpēc, saņemot tieši šādu pašu vēstījumu no Radītāja dabā visapkārt ap mums, cilvēks to ignorē? Vai arī sagaida citu pierādījumu no debesīm? Zīmi

no debesīm dos otrais zvērs no Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas. Taču tā jau būs pievilšanas zīme tiem, kas nemil patiesību.

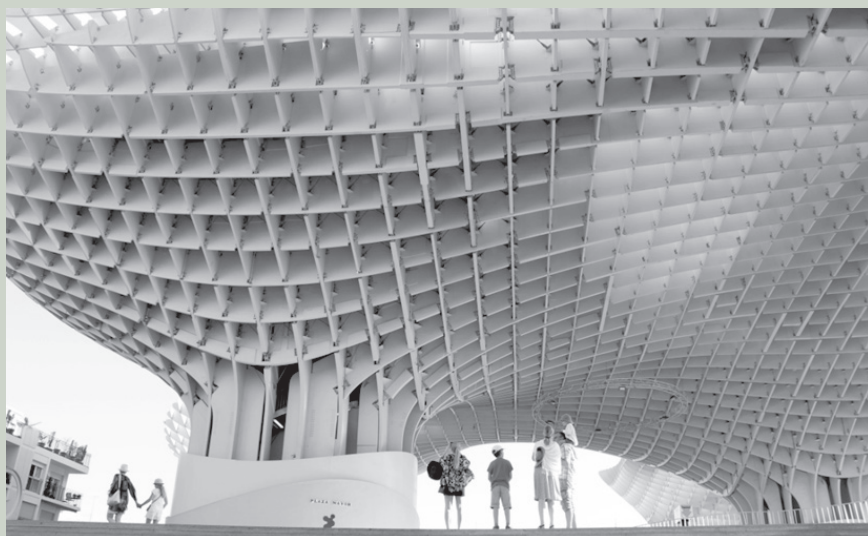
Lapas, ziedlapas un putekšņu lapas izvietotas 137,5° leņķī, kuru noliekot vienādojumā ar atlikušās riņķa līnijas grādu skaitu, tiek iegūts zelta proporcijas skaitlis 1,618. Kāpēc lapas izvietotas tieši 137,5° leņķī? Tas ir tādēļ, ka šis ir vislabākais leņķis, lai netiktu aizēnotas apakšējās lapas un vairāk būtu iespējams iegūt saules gaismu. Krītošā lietus lāses proporcionāli tiek novadītas lejā pie saknēm, bet putekšņu lapas izvie-

totas visizdevīgākā leņķī, lai notiktu apputeksnēšanās.

Struktūra un kārtība ir nosacījums, lai varētu pastāvēt dzīvība. Ap mums esošo kārtību un likumus mēs dažkārt pieņemam kā pašu par sevi esošu lietu. Taču tā liecina par kārtības Radītāju, kurš „licis visām tautām celties no vienām asinīm un dzīvot pa visu zemes virsu, un nospraudis noteiktus laikus un robežas, kur tiem dzīvot, lai tie meklētu Dievu, vai tie Viņu varētu nojaust un atrast, jebšu Viņš nav tālu nevienam no mums.” Apd. 17:26-27

Iesākumā ir nevis haoss, bet Vārds

Pat evolucionistu skatījumā haoss ir īslaicīga parādība (10^{-35} sekundes pēc Lielā Sprādziena), kas noslēdzas ar struktūru. Šajā skatījumā esošā realitā-

te tiek pielīdzināta matricai, kura „pati” izjaucas, saliekas un atkal „pati” izjaucas. Šajā procesā pa vidu „zaudējot” dabas likumus un atkal tos „atgūstot”. Evolucionistu teorijā ir tik daudz neizskaidrojumu brīnumu!

Visi senās pasaules reliģiskie mīti iesākās ar haosu, kur dievības (Marduks, Bāals, Zevs u.c.) cīnās ar haosu un pa to starpu tiek radīta pasaule un cilvēki. Šajos mītos un leģendās haoss noslēdzas ar dievu izcīnīto kārtību. Tā tas tiek pasniegts visos Tuvo Austrumu tautu mītos, izņemot Bībeli. Svētajos Rakstos nav Dieva cīņas ar haosu, Radītājs nevis cīnās ar tukšo zemi, bet gan saka vārdu, kurš rada to, kas tiek sacīts. „Lai top gaisma, un gaisma tapa.” Nevienā seno Tuvo Austrumu mītā nav nekā tamlīdzīga. Bībeles aprakstā par radīšanu Radītājs visu rada miermīlīgā veidā. Tur nav cīņas, nav sprādzienu, bet ir saruna: „Iesākumā bija Vārds.”

nosaka cilvēku izvēle vai iegribas. Matemātika ir vienīgais veids, kā formulēt materiālās pasaules dabas likumus. Tā ir Visuma universālā valoda, kur visur valda kārtība un struktūra, kuru aprakstīt var vienīgi ar matemātikas valodu. Matemātika pastāv neatkarīgi no cilvēku atziņas lieluma, jo Visumā esošā kārtība darbojas un mijiedarbojas pēc matemātikas likumsakarībām.

Kāpēc Dieva Vārds nav izteikts matemātiski? Tādēļ ka cilvēka glābšanu nevar atrisināt matemātiski. Grēks nav matemātiska kļūda, bet gan nošķirtība no dzīvības Avota. Kristus glābšanas darbu nevar izteikt matemātiskajos vienādojumos. Tam ir nepieciešama atklāsme Vārdā. Šis pats Vārds, kurš radīja, arī glābj un atjauno. Šis vārds iemājoja cilvēka miesā – Jēzus Kristus. Matemātika dod atziņu par kārtību un struktūru radībā. Tā apraksta faktu un parādību mijiedarbību Dieva radītajā

mēs varam vērot tādēļ, ka Radītājs to ir ielicis radības pamatā. Tomēr „Radītājs un Viņa darbi atrodas aiz cilvēku saprāta robežām, un, nespējot to visu izskaidrot ar dabīgiem līdzekļiem, tie Bībeles vēsturi uzskata par neuzticamu. Tie (..) pārāk bieži iet vēl soli tālāk un apšaubā arī Dieva esamību, piedēvējot bezgalīgu spēku dabai.”¹³

“Vispirms ievērojiet to, ka pēdējos laikos nāks nikni smēji, kuri dzīvos savās pašu kārbās.” (2Pēt. 3:3,4) Jēzus zīmīgi jautāja: “Bet vai Cilvēka Dēls, kad tas nāks, atradīs ticību virs zemes?” (Lk. 18:8) Kad Noas dienu liele un gudrie vīri apgalvoja, ka pasaule nevar iet bojā plūdus, kad cilvēku bailes bija aplūsinātas, kad Noas sludināšanu visi uzskatīja par maldi (..), tad bija pienācis Dieva laiks. Tad “(..) pārplūda lielo dzelmu avoti, un tika atvērti debesu logi” (1Moz. 7:11), un smējus aprija plūdu ūdeņi. (..) Cilvēki

Bībeles aprakstā par radīšanu Radītājs visu rada miermīlīgā veidā. Tur nav cīņas, nav sprādzienu, bet ir saruna: „Iesākumā bija Vārds.”

Nevis cīņa, nevis sprādziens, bet gan Vārds, kurš ienes kārtību un mieru visur, kur tas ienāk.

Mūsdienu evolūcijas teorijā seno dievību vietā haosu sakārto nejaušība vai personificētie dabas spēki (Daba), kur kaut kas sprāgst, un miljonus gadus pati no sevis izveidojas kārtība. Bībele paņem nost šo mistisko fantāzijas plīvuru un atklāj dzīvu Personu, kura šo realitāti ne tikai rada, bet arī pārvalda un uztur. Te nav nejaušības, aukstas vienaldzības, kur izdzīvo stiprākais (vai nekaunīgākais) līdz brīdim, kad tas izzūd tumsā, bet gan Kristus, kuram uzticoties, cilvēks iegūst savā dzīvē mērķi un saturu, kas neizzūd, saskaroties ar iznīcību un nāvi, un neiznīcīgu mantojumu gaismā.

Vai Dievs ir matemātiķis?

Galileo Galilejs esot uzskatījis, ja kāds vēlas izprast Visumu, tad ir jāmācās tā valoda, jo Dievs ir matemātiķis. Dekarts uzskatīja, ka matemātiskā patiesība ir uzskatāma par mūžīgu, jo tā ir Dieva ielikta un pilnībā atkarīga no Viņa. Tātad matemātiku izgudroja nevis cilvēki, bet gan tā ir ielikta materiijas pamatā. Matemātiku gan uzskata par cilvēku prāta produktu, tomēr to ne-

dabā. Taču Dieva atklāsme palīdz iepazīt glābšanu, ko nevar atklāt ar šīs pasaules līdzekļiem – ar novērošanu vai izjūtām. Tāpēc Jēzus bija paslavējis Pēteri, kurš atzina Jēzu par Kristu, sakot: „Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs.” Mateja 16:17

Dievs ir kārtības Dievs

Ikvienu nekārtība ir grēks. Dieva Vārds aicina cilvēkus uz kārtību, jo grēks ir bauslības pārkāpums. Dieva likums ir pastāvējis vienmēr, jo bez bauslības nav pārkāpuma. Nav iespējams velnu vainot grēkā, ja nav likuma. Grēks izjauca struktūru un ieviesa iznīcību. Pēc grēka ienākšanas nāca sāpes, ciešanas, dzeloņi, ērkšķi, un cilvēks, kurš bija radīts mūžībai, sāka mirdams mirt. Šo grēka un nāves struktūru aplūkojot bez Dieva atklāsmes, tiek iegūta evolūcijas teorija, kur Radītājs tiek izmests ārā un paliek tikai cīņa par izdzīvošanu un nebeidzamā nāve. Taču Dievs apsola atjaunot struktūru (mirušo augšāmcelšanās un Jaunā Zeme). Jo radība reiz tiks atsavināta no iznīcības verdzības (Romiešiem 8:21).

Kārtību un struktūru dabas likumos

pārāk vēlu atzina, ka visa viņu gudrība ir tikai ģeķība, ka Likumdevējs ir lielāks nekā dabas likumi un ka Visvarenajam netrūkst līdzekļu savu nodomu izpildīšanai. “Un kā tas bija Noas dienās (..)”, “tāpat būs tai dienā, kad parādīsies Cilvēka Dēls.” (Lk. 17:26,30) “Bet tā Kunga diena nāks kā zaglis, tanī debesis ar lielu troksni zudīs, un pasaules pamati degdami izjuks, un zeme un viss, kas uz tās radīts.” (1Pēt. 3:10)¹⁴ „Kad filozofiskie prāta slēdzieni būs aplūsinājuši bailes no Dieva soda, kad reliģijas mācītāji būs pasludinājuši mieru un labklājību uz ilgiem laikiem, un pasaule, atmetot Dieva brīdinājumus un izsmejot Viņa vēstnešus, nodosies saviem laicīgajiem darbiem un izpriecām, stādīšanai un namu celšanai, ēšanai un precību pasākumiem, tad “(..) pēkšņi pār viņiem nāks posts, (..) viņi nevarēs izbēgt.” (1Tes. 5:3)”¹⁵

¹³ Elena Vaita „Lielā cīņa”, [322-323. lpp. oriģ.]

¹⁴ Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, [103-104. lpp. oriģ.]

¹⁵ Turpat. [104. lpp. oriģ.]

Andris Pešelis
Rīgas 7. draudzes
mācītājs

DZIMŠANAS DIENA KATRU RĪTU

Intervēja
Lolita Maļinovska

Inese Linde ir Ventspils draudzes locekle. Draudzē viņa ir jau 27 gadus. 26. martā Inese svinēs 70 gadu jubileju. Viņas dzīvesprieks, enerģija un optimisms staro no viņas un iepriecina apkārtējos no dienas uz dienu.

Pastāsti, lūdzu, par savu bērnību un ģimeni.

Bērnība man sākās Liepājā, un netālu no mūsu dzīvesvietas bija katoļu baznīca. Es ļoti bieži sešu gadu vecumā, kad skatījās baznīcas zvani, devos uz baznīcu. Durvis bija lielas un smagas, es nevarēju tās atvērt. Es gaidīju, kad kāds man palīdzēs. Un kad tiku baznīcā, es sēdēju un klausījos mūziku.

Pagāja bērnības gadi. Tad mācījās Liepājas lietišķās mākslas vidusskolā, nobeidzu to un tiku norīkota darbā uz Ventspils 1. vidusskolu (šobrīd Ventspils valsts 1. ģimnāzija) par skolotāju. Šeit, Ventspilī, nodibināju ģimeni. Piedzima bērni- vecākā meita Henita, meita Jana, Eva un dēls Oskars.

Kādreiz jaunībā es biju nolēmusi, kad būšu pensijā, tad noteikti iešu uz baznīcu, jo Dieva klātbūtni visu laiku ap-

zinājos. Es zināju, ka Dievs ir un Viņš mūs mīl. Es zināju to no vecmāmiņas. Vecmāmiņu pavadīju uz baznīcu, sēdēju viņai klāt.

Bet dzīvē sanāca citādi. Pēc pēdējā bērna piedzimšanas sākās medicīniska rakstura problēmas. Daudzu ārstu apmeklējums nedevis nekādus rezultātus. Un kad vīram bija jādodas jūrā uz vairākiem mēnešiem, mani ar bērniem aizveda uz Liepāju pie mammas. Tā nu es slimā gulēju, baroju bērnu. Es nevarēju staigāt. Dēlam vēl nebija mēnesis.

Es gulēju, gulēju. Mana mamma staigāja pa māju ar saraudātām acīm. Vēlāk viņa man atzinās, ka esot raudājusi un domājusi, kuros kapos mani glabāt... (smaga nopūta) Gultā atcerējos DIEVU un sacīju: „Ja Tu esi, ja Tu mani dziedināsi, tad es katru svētdienu iešu baznīcā.” Pēc trīs dienām es biju vesela!

Biju laimīga. Aizbraucām atpakaļ uz Ventspili. Tagad vajadzēja pildīt Dievam solīto – katru svētdienu doties uz baznīcu. Liepājā bija viegli to izdarīt, bet Ventspilī...

Tā es, skolotāja, komuniste, gaišmate, jauna sieviete, katru nedēļu devos uz baznīcu. No mājām izgāju normālā apģērbā, bet, tuvojoties baznīcai, norullēju treniņbikses, uzsēju lakatu, uzliku brilles un sakumpusi iegāju baznīcā. Apsēdos malīnā un centos būt nemanāma. 10 gadus katru svētdienu pildīju Dievam doto solījumu.

Kā un kad vairāk iepazīties ar Dievu un Viņa Labo vēsti?

Vienreiz Liepājā, ieejot kancelejā pie mācītāja, jautāju viņam, vai varu nopirkt Bībeli. Viņš atbildēja, ka jā, viņam esot mājās, lai pēc dievkalpojuma pie viņa

aizejot. Pēc dievkalpojuma priecīga gāju pie mācītāja uz mājām, kuru zināju no bērnības. Klauvēju pie durvīm, bet iekšā mani neviens nelaida. Tad sameklēju virtuves durvis un klauvēju pie tām. Atnāca saimniece un teica, ka mācītājs aizgājis pagulēt. Teicu, ka mācītājs man apsolijs pārdot Bībeli. Saimniece iegāja pie mācītāja, pēc kāda laika iznāca un teica, ka mācītājs nevarot Bībeli atrast. Bībeles neesot. Jutos ļoti sarūgtināta. Tajos laikos Bībeli nevienā baznīcā dabūt nevarēja.

Tad vienreiz laikrakstā „Ventas Balss” (Ventspils laikraksts) bija rakstīts: „12. janvārī Raiņa ielā 10 notiks Bībeles izpētes seminārs. Varēs iegādāties Bībeli un piedalīties seminārā.”

Ļoti nopriecājos, jo 10 gadus es tik ļoti gribēju iegūt Bībeli. Šo datumu – 12. janvārī – es mājās pierakstīju uz lapām vairākās vietās, lai neaizmirstu.

Tajā 1990. gada 12. janvārī es beidzot sēdēju seminārā. Biju ļoti priecīga, jo beidzot man rokās bija Bībele, es varēju to pētīt, rakstīt par dzirdēto. Seminārs bija par dažādām tēmām, bija arī par burvjiem, zīlniekiem. Un te man jāatzīstas, ka jaunībā man ļoti patika iet pie kāršu licējām. Uzzināt tagadni, nākotni šķita ļoti interesanti. Gāju bieži, līdz vienu reizi zīlniece paskatījās manā plauktā, un viņas skatiens pēkšņi it kā apstājās – teikt vai neteikt? Viņa manā plauktā bija ieraudzījusi, ka dzīvības līnija izbeidzas un es nepiedzīvošu savu dzimšanas dienu. Tagad, kad apmeklēju semināru, pēc viņas teiktā, man dzīvot bija atlicis divi ar pusi mēnešu. Es biju uztraukusies. Semināra vadītāji gan savās lekcijās teica, ka tad, ja mēs lūdzam, Dieva palīdz un piedod.

Kad lekcija beidzās, piegāju pie lektoriem, izstāstīju savu problēmu. Sarunājām gavēt un kopā lūgt Dievu. Gavēju, lūdzu Dievam piedošanu. Kopš tā brīža ir pagājuši jau 27 gadi. Šie ir gadi, ko Dievs man uzdāvinājis, piedēvis manu nezināšanu un nepareizo rīcību.

Kas toreiz vadīja semināru?

Semināru toreiz vadīja Andrejs Āriņš, Valdis Zilgalvis un Zigurds Kukulītis. Tie tiešām ir īsti Dieva vīri, paldies viņiem par semināru! Toreiz semināra laikā atgriezās vairāk nekā 20 cilvēku.

Ko nozīmē būt kristietei? Vai tas kaut kā ierobežo, vai tieši otrādi – padara brīvāku?

Nē, kā kristiete es neesmu ierobežota. Dievs dod mieru. Faktiski es vairs ne-

spēju būt dusmīga, mīlu cilvēkus, ļoti mīlu bērnus. Visus bērnus- arī tos, kurus nepazīstu.

Kāda ir ticības dzīve un kalpošana tagad?

Uz šo jautājumu ir ļoti viegli atbildēt. Es ticu- es dzīvoju. Daru visu, kas nepieciešams. Vairākus gadus es darbojos labdarības organizācijā ADRA kā brīvprātīgā. Šis darbs paņēma visu manu brīvo laiku un joprojām ir mīļš un tuvs. Ik dienas rūpējos un domāju, kā labāk palīdzēt daudz bērnu ģimenēm. Centos sakārtot viņu mājas, sadzīvi, palīdzēju sadalīt bērniem viņu pienākumus ģimenē. Līdz ar to bija prieks redzēt, kā šajās ģimenēs sadzīves apstākļi un attiecības uzlabojās. Daudzi bērni līdz pat šai dienai man ir draugi.

Šobrīd baznīcā esmu atbildīgā par lūgšanu grozu, tas ir mans sirds darbs draudzē. Mācītājs Āriņš mani ir iesvētījis tieši šim lūgšanu darbam. Vēl dievnāmā es esmu kārtībniece. Kā kristiete darbojos Ventspils kristīgajā bērnu centrā (Kristīgais romu bērnu un jauniešu dienas centrs „Timotejs”). ADRA 2 gadus šiem bērniem sarūpēja dāvanas Ziemassvētkiem. Bērni par tām bija ļoti priecīgi un mani sauca par eņģeli. Viņi skaisti dziedāja kristīgas romu dziesmas, runājāmies arī par DIEVU. Ziemas vakaros pēc ciemošanās bērnu centrā mazos izvadāju pa mājām ar savu bičīti (mazā, dzeltenā mašīnīte), jo tad ir ļoti tumss.

Vai kādreiz nav radusies sajūta, ka, palīdzot citiem tik ļoti, kā Tu to dari, ir atņemts laiks savai ģimenei?

Jā, ir bijusi tāda sajūta, bet mani bērni jau ir izauguši lieli, katrs savā dzīvē. Man ir nepieciešami mani darbi. Palīdzēt citiem, saprast, uzklaut un atbalstīt.

Vai mūsdienās ir grūti vai viegli būt kristietei?

Kad kļuva par septītās dienas adventistu draudzes locekli, daudzi cilvēki bija neizpratnē. Mamma mēsa pat izteica savu sašutumu, sakot, ka es esmu nodevusi visu dzimtu. Biju katoliete, bet tagad adventiste. Daudzi sāka izturēties citādi. Kad sanāca ar kādu saruna, es sacīju: „Es vienmēr zināju, ka ir Dievs. Tagad zinu, ka Viņš man ir blakus.”

Darba kolēģi arī reizēm pauda savu neizpratni. Satiekos joprojām ar bijušajiem kolēģiem, stāstu viņiem par Dievu, aicinu uz dievnamu. Vairāki ir atsakušies un ir atnākuši.

Tiklīdz kā kļuva adventiste, es aizbraucu uz Maskavu mācīties Ņūboldas Universitātes filiālē (šobrīd *Newbold Academy*) un ieguvu sertifikātu ar tiesībām mācīt bērniem skolā Bībeli. Pēc Maskavas iestājos Latvijas Universitātē studēt kristīgo ētiku un morāli. Mēs bijām pirmie, kas mācījās šajā specialitātē. Pēc universitātes beigšanas strādāju vidusskolas klasēs par kristīgās ētikas skolotāju un vadīju „Bībeles izpēti” fakultatīvās nodarbības jaunākajās klasēs. Tas bija darbs, kas sagādāja lielu prieku. Skolēni vēsti par Dievu uzņēma ļoti labi, viņi iemācījās lūgt, un mūsu Debesu Tēvs vienmēr ir atbildējis uz lūgšanām! Bija liels prieks redzēt, ka bērni apzinās: Dievs mūs mīl, Viņš mums atbild.

Ko tu teiktu tiem, kas tikai meklē vai tikko kā atraduši savā sirdī Dieva vēsti?

Tā ir vislielākā laime iepazīt, iemīlēt Dievu. Būt ar Viņu kopā ik brīdī, ik dienu!

Kas vēl Tevi iepriecina?

No rīta pēc sarunas ar Dievu esmu priecīga. Esmu laimīga, ka man ir ģimene, ka man ir bērni Henita, Jana, Eva un Oskars. Arī audzumeita Eva. Esmu pateicīga Dievam par meiteni Lolitu – viņa man ir kā mazmeita. Mani bērni, mazbērni un divi mazmazdēli ir mans prieks un laime. Visi mani bērni ir noslēguši sirds derību ar Dievu un ir draudzes locekļi. Tā ir ļoti liela laime visiem kopā iet pa to šauro taciņu, kas ved uz Debesu valstību. Pateicība Debesu Tēvam par viņiem!

Vai Tev ir kāda īpaši mīļa Rakstu vieta, kurā gribētu dalīties ar lasītājiem?

Jā, protams! Man ir divas Rakstu vietas. Pirmā ir Mateja evaņģēlija 28:20- „Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” Otrā mana mīļākā Rakstu vieta ir 91.psalms. Tas vēsta par Dievu, kurš ir cieši visu laiku līdzās man un manai ģimenei.

Drīz Tev būs liela jubileja. Ko Tu vēlētos piedzīvot savā dzimšanas dienā?

Ļoti interesants jautājums. Mana dzimšanas diena man ir katru rītu, kad atveru acis. Es pamostos jaunai dienai, jaunai dzīvei ar Dievu, jaunai dzīvei cilvēkiem, jaunai dzīvei priekš sevis. Jau daudz gadu garumā katra diena ir dāvana man no Debesīm!

Skots Grisvolds
Izpilddirektors ASAP valstīd
Berienspringsa, Mācītājs, ASV

TRĪS EŅĢEĻU VĒSTS UN PASAULES RELIĢIJAS

Dievs pārredz vairāk nekā septiņus miljardus cilvēku pasaulē. Tie Viņam nav tikai kā bezvārdu seju jūra. Viņš ikvienu mīl vairāk nekā mēs mīlam savus bērnus. Miljoniem cilvēku pat nezina, ka Dievs eksistē; pastāv simtiem valodu, kurās nav izteiktas nevienas lūgšanas Jēzus vārdā. Dievs nevēlas, lai zemes vēsture noslēgtos šādā veidā. Viņš ir apsolījis, ka „šīs valstības evaņģēlijs taps sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals” (Mt. 24:14).

Tas evaņģēlijs, kuru Dievs vēlas, lai top pasludināts, ir apkopots trīs eņģeļu vēstī Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā. Šī patiesība var tapt saredzama Viņa dedzīgajā ieinteresētībā par notiekošo pasaulē, kā tas ir rakstīts pirms šīs vēsts iepriekšējā pantā. „Un es redzēju citu eņģeli laižamies debesu vidū; tam bija mūžīgs evaņģēlijs sludināms tiem, kas dzīvo virs zemes, un visām tautām un ciltīm, valodām un tautībām.” (Atkl. 14:6) Ikviena tauta, cilts, valoda un tautība sevī iekļauj pusmiljardu budistu, 1 miljardu hinduistu, 14 miljonus jūdu, 1,6 miljardus musulmaņu un daudzus miljonus citu tradicionālo un tautas reliģiju pārstāvjus.

Septītās dienas adventisti ilgi bija uzskatījuši, ka trīs eņģeļu vēstis ir tās kustības centrālā doma. Daudzi uzskata, ka šīs vēstis ir aicinājums, kas vērstas pirmkārt pie 2,2 miljardiem kristiešu, protestantu un katoļu, lai tie atgrieztos pie aizmirstām patiesībām Bībelē.

Tomēr Atklāsmes 14:6-12 tiek skaidri atklāts, ka Dievs te ir iekļāvis ikvienu cilvēku, no visām tautām un reliģijām. Atbildot uz Dieva mīlestību un ar vēlmi redzēt Jēzus atnākšanu, mums ir nepieciešams uzmanīgi pārdomāt par šīm vēstīm, ko tās nozīmē arī nekristiešiem un kā mums tās vislabākā veidā pasniegt.

Pirmā eņģeļa vēsts no Atklāsmes 14

Pirmā eņģeļa vēsts saka: „Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda; pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” (Atkl. 14:7) Šī vēsts ir cieši vienota ar patiesību, kura tiek izcelta arī jūdu un musulmaņu rakstos. Dievs gan Torā, gan Korānā tiek izcelts kā Radītājs, Likumdevējs un Tiesnesis. Nodevušies musulmaņi izceļ viena patiesā Dieva pielūgsmes svarīgumu un aicina cilvēkus pilnībā pakļauties tam Vienīgajam, kurš tiesās pasauli. No-

devušies jūdi cenšas ievērot septītās dienas sabatu svētu, jo tic radīšanai un desmit baušļiem. Mūsu sarunās ar jūdīem un musulmaņiem ir nepieciešams uzsvērt šīs svarīgās kopīgās iezīmes. Mums visiem kopīgi ir rūpes par pasaules stāvokli, ieskaitot arī kristiešus, kad tā ir pievērsusies elkiem, evolūcijai, dabas un sevis pielūgsmei tā vietā, lai pielūgtu Radītāju Dievu.

Pirmā eņģeļa vēsts pasludina skaidri, ka ir kāds, kuru ir vērts būt, jo Dievs turpina būt pasaules Tiesnesis. Viņš zina pilnīgi visu, Viņš veic pierakstus un atmaksās ikvienam. Septītās dienas adventisti māca, ka ir pienācis laiks pēdējai tiesai. Lai gan nevienam nav jābīstas no Dieva sirds, tomēr ikvienam ir jāizjūt bijība Dieva svētuma priekšā, lai novērstos no ikviena grēka.

Šis uzsvars uz tiesu savieno ar ievērojamu daļu no budistiem un hinduistiem, kuri tic karmai. „Dari labu un saņemsi labu. Darīsi ļaunu un saņemsi ļaunu” ir visbiežāk izskanējusi frāze, kuru esmu

dzirdējis savas kalpošanas laikā Āzijā. Lielākais vairums no viņiem tic, ka būs tiesa par to, ko viņi ir darījuši, ar sekām, ko viņi saņem jau šīs dzīves laikā, ar ticību debesīm, ellei un nākamajai reinkarnācijai.

Daudziem austrumu reliģiju pārstāvjiem kristietība nešķiet pievilcīga, jo tā tiem šķiet ar ievērojami zemāku morāli nekā viņu pašu reliģija. Viņi ievēro daudzus kristiešus, kuri neņem vērā grēku nopietni un tajā pašā laikā sev pieprasa piedošanu. „Kristīgo” valstu materiālisms, amoralitāte un vardarbība apstiprina viņu negatīvo uztveri. Kad septītās dienas adventisti vērtē Dieva likuma dažādos aspektus un meklē šķīstību prātā, valodā un darbībā, tad godprātīgie budisti un hinduisti uzlūko tos ar respektu un apbrīnu.

„Bīstieties Dievu un dodiet Viņam

Tomēr veids, kā mēs šo mūžīgo evaņģēliju pasniedzam, ir ārkārtīgi svarīgs. Vārdiem ir jābūt pildītiem ar mīlestību un saskanīgiem ar personisko uzticību. Tam ir nozīme, ka pirmā eņģeļa vēsts seko pēc 144 000 apraksta. Viņiem uz pierēm ir Tēva vārds, viņi ir pilnībā nodevušies un seko Jēzum visur, kur Viņš iet. Bībele apraksta Dieva godību kā Viņa labestību, žēlsirdību un līdzjūtību, kura atspīd Viņa ļaužu sirdīs visā, ko viņi ēd, dzer vai dara.

Septītās dienas adventistu dzīves veids ir pievilcīgs pasaules reliģiju ļaužu domāšanai. Jūdi novērtē sabata ievērošanu. Musulmaņi ir pārstiegti par nostāju pret alkoholu un cūkgaļas ēšanu. Hinduisti novērtē veģetārisma izvēli par labu veselībai, kā arī nepretošanos pret vardarbību. Budisti respektē uzsvaru, kur novēršas no materiālisma uz vienkāršību un dāsnumu, ko var vērot

paņēmušas nost skatpunktu no Jēzus, ar kuru būtu bijis jāpietiek. Šie ir ticējumi, kā priesteru spējas piedot grēkus, īpašu ceremoniju nepieciešamība glābšanai kā mise, pāvesta nemaldība, kad viņš runā kā Dieva mute, un aizlūgšanas par mirušajiem.

Daudzi saredz frāzi: tā ir „apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu” kā daudzos vajāšanu gadus, kad Romas katoliskā baznīca ir nogalinājusi miljoniem ķeceru.

Kā tas viss attiecas uz pasaules reliģijām? Kad mēs runājam par kristietības kļūdām, salīdzinot to ar Jēzus skaistumu, tas atver acis budistu, hinduistu, jūdu un musulmaņu draugiem, lai tie saredzētu līdzīgas kļūdas un neatbilstības visās reliģijās. Tie viegli saredz kļūdas paši savās sistēmās, kuras atspoguļo. Daudzi ir satraukti, kad tie iet garām bagātīgi izgreznotām reliģiskām

Patiesi kristieši, kuri spēj piedot saviem ienaidniekiem, ir uzticīgi saviem dzīvesbiedriem, nedzer un nesmēķē, dzīvo nesavtīgu dzīvi, izraisa pārstiegumu ikvienā pasaules reliģijā.

godu, un pielūdziet To” pilnīgi noteikti nederēs kopā ar visām pasaules reliģijām. Esmu staigājis gar Gangas krastu Indijā un esmu redzējis nodošanos, kur daudzajos tempļos tiek godināti un pielūgti dažādi dievi. Es esmu vērojis, kā Taizemē mūsu aicinājums būt atkarīgam no personiskā Dieva uz glābšanu ir pilnīgā kontrastā ar budistu paļaušanos uz viņu pašu darbību un meditāciju. Es zinu, ka daudzi cilvēki visā pasaulē respektē Jēzu kā pravieti, brīnumdari vai apgaismotu skolotāju, taču tie runā Viņam pretī kā Dievam un vienīgajam Glābējam.

Patiesība ir tā, ka ikviens budists, hinduists, musulmanis, jūds un kristietis ir grēcīgs, un uz sevi vērstajai sirdij nav dabiski nosliekties dot godu tikai Dievam. Un tomēr mūsu pienākums un privilēģija ir vest viņus uz sevis nomiršanu un pagodināšanos attiecībā ar Radītāju un Glābēju.

Esmu redzējis budistu taksista prieku un sajūsmu, kad viņš pirmo reizi savā dzīvē uzzināja par pasaules Radītāju, viņa patieso Tēvu. Es esmu redzējis asaras bērnu nolaupītāja acīs, kad viņš saprata, ka Kristū var būt piedošana pat viņam. Mūžīgais evaņģēlijs noteikti ir domāts ikvienai tautai, ciltij, valodai un tautībai visās pasaules reliģijās!

desmitā došanā un mūsu atteikumā no dārglietām.

Patiesi kristieši, kuri spēj piedot saviem ienaidniekiem, ir uzticīgi saviem dzīvesbiedriem, nedzer un nesmēķē, dzīvo nesavtīgu dzīvi, izraisa pārstiegumu ikvienā pasaules reliģijā. Šie būs tie, kas daudzus vedīs uz Dieva godību spēkā, kas izmaina dzīvi.

Otrā eņģeļa vēsts no Atklāsmes 14

Otrā eņģeļa vēsts Atklāsmes 14. nodaļā ir skaidrs brīdinājums, ka kaut kas ir sabrucis un uz to nevar paļauties: „Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu.” (Atkl. 14:8) Vai šī vēsts ir kaut kas, ar ko dalīties tikai ar kristiešiem, vai arī ar citu reliģiju pārstāvjiem? Eņģelis, kurš izskaidro Bābeles noslēpumu, skaidri pasaka: „Ūdeņi, ko tu redzēji, pie kuriem sēd netikle, ir tautas un ļaužu pulki, ciltis un valodas.” (Atkl. 17:15)

Jānis rūpīgi apraksta Bābeli šajā nodaļā. Daudzi Bībeles pētnieki cauri gadsimtiem ir identificējuši Bābeli ar atkritušo kristīgo Baznīcu, īpaši Romas katolicismu. Vīns tiek aprakstīts kā tās apreibinošās doktrīnas, kuras ir

celtnēm, kuras augsti izslejas pāri netīriem un sērgu apsēstiem graustiņiem. Viņi ir apbēdināti par priesteru, mūku un garīdznieku seksuālajiem grēkiem. Viņi saredz, ka pašu ļaužu vēsture ir pilna ar reliģisku vardarbību un naidpilniem aizspriedumiem. Aizvien vairāk pieaug nepatika un ienaidpretība pret reliģijas un politikas sajaukšanu, kas izraisa neiecietību un asinsizliešanu. Runājot par šīm lietām, mēs palīdzam cilvēkiem izšķirt starp reliģijas kļūdām un Kristu.

Esmu dzirdējis cilvēkus sakām: „Visas reliģijas ir labas. Tās visas māca cilvēkiem labu.” Reliģijas izceļ, kas ir labs un kas ir slikts. Cilvēki zina, ka nav labi zagst un slepkavot, krāpt dzīvesbiedrus un melot. Problēma ir tā, ka viņi to dara tik un tā. Reliģija un zināšanas nav pietiekošas, lai iztīrītu sirdi no savtības, ne arī, lai izlīdzinātu pagātnes grēkus. Bābele un visas reliģijas ir kritušas, jo nespēj glābt.

Mīlošas draudzības kontekstā un ar skatu, ka pastāv kaut kas labāks, mēs spējam dot mūsu draugiem dažādajās pasaules reliģijās Dieva aicinājumu: „Aizejiet no viņu vidus un nošķirieties no tiem”, lai Viņš var būt par to Tēvu (2Kor. 6:17).

Trešā eņģeļa vēsts no Atklāsmes 14

Trešā eņģeļa vēsts seko ar vēl spēcīgāku brīdinājumu par zvēru, viņa tēlu un viņa zīmi. Septītās dienas adventisti norāda, ka Atklāsmes 13. nodaļā ir skaidra saikne starp šo pēdējo zvēru pravietojumā un Amerikas Savienotajām Valstīm. Bībele paredz, ka 1700. gadu beigās parādīsies jauna valsts, kas iesāksies kā pamesta vieta, kura izaugs par pasaules lielvaru. Sākotnēji tā būs brīvību mīloša un miermīlīga kā jērs, bet vēlāk tā runās kā pūķis. Saskaņā ar pravietojumu, Amerika nosvērsies no brīvības ieviešanas uz noteiktas pielūgsmes dienas uzspiešanu. Pravietojums ikvienu brīdina nebūt starp tiem, kas „pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas” (Atkl. 14:9-11).

Cik daudz aktuāla ir šī vēsts starp tiem, kuri ir citās reliģijās? Kad es līdzdalīju šo pravietojumu, ļaudis ātri atpazīst, ka ASV ir izaugusi par pasaules lielvaru

budistu mūku acīs, kad es tiem līdzdalīju patieso evaņģēliju, kas sevī ietver žēlastību un sevis nāvi, kas ved uz šķīstumu un līdzjūtību. Esmu vērojis to atgriešanos dievbijīgas kristīgas ģimenes ietekmē.

Vēsts līdzdalīšanas soli

Šīs trīs eņģeļu vēstis var tikt līdzdalītas ar draugiem no dažādām pasaules reliģijām daudzos praktiskos veidos. Septītās dienas adventistu baznīca ir ieguldījusi lielu enerģiju, domu un līdzekļus Adventistu misijas globālajos izpētes centros, lai iemācītos efektīvus veidus, kā pasniegt Dieva mīlestību budistiem, hinduistiem, jūdiem, musulmaņiem, postmoderniem un laicīgiem cilvēkiem pilsētu sabiedrībā. Daudz ko var iegūt no rokasgrāmatām, modeļiem un resursiem, kurus tie ir izveidojuši.

Šeit es vēlos piedāvāt četrus vienkāršus soļus, kurus esmu atradis, lai kļūtu par svētību ikvienas reliģijas cilvēkiem, ar kuriem mēs saskaramies.

bas. Jēzus nekad nemācīja bez stāstiem. Jūs viegli varat sacīt: „Tas man atgādina kādu senu stāstu, kas man patīk...” Dievs izmantos savu Vārdu, lai tiem piešķirtu saprašanu.

4. Vediet pie izpratnes. Ikvienam vispirms ir nepieciešams pārbaudīt un saredzēt pašam, pirms tie tam sāks ticēt. Jums nevajag gaidīt, līdz tie būs gatavi atdot savas sirdis Jēzum, lai vaicātu pēc izšķiršanās. Mazas izvēles ir lieli soļi. Jūs varat sacīt: „Vai es drīkstu aizlūgt par jūsu nemierīgo pusaudzi?” Es neesmu nekad piedzīvojis atteikumu pēc šāda piedāvājuma aizlūgt. Dievam patīk darīt brīnumus, lai vestu ļaudis pie ticības Viņam.

Jūs varat sacīt: „Vai jūs vēlētos iegaumēt šo rakstu vietu, kas man ir palīdzējusi manās attiecībās ar manu sievu?” Dieva Vārds ir pilns ar padomiem ikvienā svarīgā dzīves jomā. Aiciniet tos pamēģināt lietot šos nelielos tekstus biežāk.

Jūs pat varat uzaicināt kādus pievienoties jums pielūgsmē. „Vai jūs vēlētos

Es esmu redzējis izpratni un respektu budistu mūku acīs, kad es tiem līdzdalīju patieso evaņģēliju, kas sevī ietver žēlastību un sevis nāvi, kas ved uz šķīstumu un līdzjūtību.

īsā laikā. Tie saredz tās ietekmi uz visu pasauli politiski un ekonomiski. Un ne tikai to, daudzi saredz samaitājošo ietekmi, kuru atnes daudzu miljonu vērtās kinofilmas, ar kuru palīdzību vardarbība, amoralitāte un spirituālisms tiek iztulkots daudzās valodās. Ietekme no kinofilmām, spēlēm un mūzikas nepārtraukti ir pieejama caur internetu. Vadošie cilvēki, īpaši jaunieši, gandrīz visās pilsētās skatās un klausās pārsteidzoši vienādas lietas, kamēr pasaule ieslīd sacelšanās un bezrūpīgas dzīves kultūrā.

Svarīgi līdzdalīt šo trešā eņģeļa vēsti, jo tā brīdina par to, kas nāks, un kalpo, lai patieso Jēzu un Viņa patiesos sekotājus atvienotu no mūsdienu kristietības problēmām. Vēsts noslēdzas ar uzmanības pievēršanu ļaudīm, kuri patiešām ir pieņēmuši evaņģēliju. Viņi ir tie, kas „kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību” (Atkl. 14:12). Šis ir evaņģēlijs, vēsts par taisnošanu ticībā, caur kuru Dievs dod grēku piedošanu un jaunu dzīvi, kas ir pildīta ar Jēzus klātbūtni un baušļu ievērošanu.

Es esmu redzējis izpratni un respektu

1. Klausīties. Jūs nevarat būt eksperts visās pasaules reliģijās, lai liecinātu par Kristu. Svarīgi saprast, kam cilvēks jūsu priekšā tic un kas tam ir nepieciešams. Esiet labs draugs un klausieties labi, un tad jūs uzzināsi nākamos soļus, lai pārūpētos un līdzdalītu Kristus mīlestību.

2. Atzīt līdzības. Sarunājieties par līdzīgām vērtībām. Palīdziet viens otram īstenot šīs kvalitātes reālajā ikdienas dzīvē. Gatavojiet veselīgu ēdienu kopā ar hinduistu, kalpojiet nabagiem kopā ar budistu, ievērojiet sabatu kopā ar jūdiem, un lūdziet kopā ar musulmaņiem. Nesteidzieties uzsākt debates par atšķirībām. Lai viņi saredz svarīgās vērtības jūsos, jūsu Bībelē un jūsu Dievā.

3. Līdzdaliet atšķirības caur stāstiem. Daudz lielāku prieku atnes stāstu stāstīšana nekā strīdi. Debates aizver sirdis. Stāsti tās atver un pārveido. Līdzdaliet savu pašu liecību. Tas ir jūsu visspēcīgākais ierocis, kāds jums pieej. Tas nozīmē ne tikai jūsu atgriešanos, bet arī dažādas atbildes uz lūgšanu, īpaši pārmaiņas raksturā un mājās. Ar lūgšanām vērojiet pēc iespējām, un sējiet šīs priecīgās sēklas biežāk.

Noderīgi ir arī Bībeles stāsti un līdzī-

piedzīvot sabatu kopā ar manu ģimeni šīs nedēļas nogalē? Mēs pavadīsim pēcpusdienu dabā. Tas mums palīdz augt ciešāk kopā un ir palīdzējis man mazināt manu stresa līmeni.” Viņi varbūt nezina, kas ir Dievs, taču viņi ātri iemācīsies mīlestību un mācības, kuras tos ātri vien vedīs pie Radītāja.

Šīs trīs eņģeļu vēstis patiesi summē kopā Dieva noslēdzošo vēsti par mīlestību uz ikvienu jebkurā pasaules reliģijā. Atklāsmes 14. nodaļa noslēdzas ar spilgtu ilustrāciju, kas notiek, kad mēs izvēlamies līdzdalīt šīs patiesības. Viena grupa izvēlēsies noraidīt Viņa mīlestību un nobriest ļaunumā kā meža vīnogas. Otra grupa atsauksies un saņems Kristus taisnību, nobriestot Viņa skaistumā kā kvieši uz mūžīgo ražu par godu un prieku Dievam.

Avoti:

Pew Research Center, „The Global Religious Landscape,” Dec 18, 2012.

www.adventmission.org

www.reachtheworldnextdoor.com

Tulkots no „Ministry” 2016. g. febr.

Atklāsmes 13:13 rakstīts: „Tas dara lielas brīnuma zīmes, uz viņa pavēli pat uguns krīt no debesīm uz zemi cilvēku acu priekšā”. Šis uguns no debesīm ir Dieva vai velna izraisīta zīme?

Te var dot īsu atbildi. Šos brīnumus izraisa otrs Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas zvērs, un acīmredzami, ka šis uguns ir velna pieviltības darbs, kuru ļaudis uztver kā Dieva zīmi.

Uguns no debesīm jau kopš senatnes tika uzskatīta par Dieva dotu zīmi. Pirmo reizi Rakstos tā tiek pieminēta aprakstā par Sodomas un Gomoras iznīcināšanu. Apustulis Jūda 1:7 to pat nodēvē par „mūžīgo uguni”. Tad 2Moz. 9:23 uguns nāk no debesīm desmit Ēģiptes mocību laikā.

Šo uguni tauta varēja vērot Sinaja kalnā un ceļā pa tuksnesi. „Jo Tas Kungs, tavs Dievs, ir rijējs uguns, Viņš ir dusmīgs Dievs” 5Moz. 4:24.

Uguns krita no debesīm Karmela kalnā (1Kēn. 18. nod.), kad pravietis Ēlija bija konfrontācijā ar 450 Bāala praviešiem jautājumā par dzīvo Dievu. Tur tika uzbūvēti divi altāri un tika noslēgtas vienošanās, kurš dievs atbildēs uz lūgšanām, tas tāpat arī ir dzīvais Dievs. Bāala pravieši tur sauca un lēkāja visu dienu, bet nebija atbildes no Bāala. Taču, kad lūdza Ēlija, tad uguns krita uz Dieva altāri, un tauta atzina, ka Dievs ir tas Kungs.

No minētajām rakstu vietām var izsecināt, ka uguni no debesīm daudzi uztver kā drošu Dieva zīmi. Pat pagānu ticējumos zibens no debesīm ir dievības pierādījums.

Taču viss nav tik vienkārši. Ījaba grāmatā 1:16 minēts, ka uguns no debesīm iznīcina Ījaba ganāmpulkus, lai gan mēs no šīs grāmatas satura saprotam, ka tas bija sātana darbs. Tāpat arī sātans var veikt ko tādu, ko uztver par „Dieva uguni”.

Kad Kristus mācekļi vēlējās izsaukt uguni pār nepaklausīgajiem, kā to Ēlija bija darījis, Lūkas 9:54, Kristus tos norāja: „Vai jūs nezināt, kādam garam jūs piederat?” Tāpat te ir svarīga arī piederība. 2Tes. 2:10-11 rakstīts, ka tie, kas nemīl patiesību, tiks pievilti. „Tāpēc Dievs tagad sūta tiem maldu varu, ka tie sāk ticēt meliem”.

Tieši tas arī notiek Atklāsmes grāmatas 13:13, kur uguns krīt uz viltus altāri. Šie cilvēki atmet Dieva baušļus un dzīvo bauslības pārkāpumos. Tie nemīl patiesību, tādēļ tie notic brīnumu zīmēm, kuras notiks viņu acu priekšā. Šos velna veiktos brīnumus tie noturēs par Dieva labvēlības zīmi viņu bauslības pārkāpšanai, kas tos mudinās pretoties Dieva likumam. Līdz ar to brīnumus ir nepieciešams izvērtēt, lai saprastu, vai tie ir no Dieva. Pravietis Jesaja raksta: „Jāturas pie bauslības un liecības! Ja nē, tad runātam vārdam neaūsīs rīta gaismā!” (Jes. 8:20)

Kāpēc Jaunajā Derībā Svētais Gars dažkārt tiek uzrunāts vidējā dzimtē?

Latviešu valodā Svētais Gars ir tulkots vīriešu dzimtē: (Jņ. 14:16; 14:26; 15:26; 16:7; 1.Jņ. 2:1). Tam atbilstošie apzīmējumi arī ir vīriešu dzimtē: "Iepriecinātājs" (Glikā), "Aizstāvis", "Palīgs".

Grieķu vārds parakletos (παράκλητος) ir izcēlies no παρά (tuvu) un καλεω (aicināt), kas burtiski nozīmē „aicināt tuvāk”. Tas nozīmē ne tikai iepriecināt, bet arī mīrināt, mudināt, aizlūgt, aicināt, iedrošināt. Viņš palīdz veidot attiecības no abām pusēm (Rom. 8:26). Svētais Gars veic šo kalpošanu (parakaleo), kas panāk izlīdzināšanu, izlīgšanu un mieru starp cilvēku un Dievu.

Pats Dievs Tēvs ir iepriecinātājs (2Kor. 1:3-7). Jēzus Kristus ir Iepriecinātājs (1.Jāņa 2:1). Un Svētais Gars arī veic šo kalpošanu, jo paraklēsis nozīmē nākšanu tuvāk Dievam.

Senebreju valodā Gars (*ruah*) ir sieviešu dzimtē.

Sengrieķu valodā Gars (*pneuma*) ir vidējā dzimtē.

Aramiešu valodā (*ruha*) ir sieviešu dzimtē.

Latīņu valodā (*spiritus*) ir vīriešu dzimtē. Arī vācu, angļu un latviešu valodā.

Sengrieķu Jaunās Derības tekstā Gars ir vidējā dzimtē, tādēļ ar to gramatiski ir saistīti artikuli vidējā dzimtē. Taču, kad Svētais Gars ir saistīts kopā ar vārdu Parakletos (Iepriecinātājs, Aizstāvis), tad Gars iegūst vīriešu dzimti (Jāņa 16:7-8). Kad Jēzus runā par Iepriecinātāju, tad lieto sengrieķu vietniekvārdu autos vīriešu dzimtē, bet, kad Jēzus runā par Garu, kas sengrieķu valodā ir neitrāls, tur Viņš lieto vīriešu dzimtes vietniekvārdu ekeinos, lai gan daži komentētāji apgalvo, ka šis vīriešu dzimtes vietniekvārds ir saistīts nevis ar „Garu”, bet gan ar „Iepriecinātāju”. Tulkojot Jāņa 16:13, angļu valodā pārsvarā tiek lietots vīriešu dzimtes vietniekvārds „Viņš”. Tas pats arī latviešu valodā.

Senebreju valodā Dieva klātbūtne „Šehina” arī ir sieviešu dzimtē, lai gan ar šo vārdu apzīmē Dieva atrašanās vietu svētnīcā. Valodas gramatiskās īpatnības ir svarīgas, tomēr tās nedrīkst izmantot, lai veidotu spekulācijas. Raksti Dievu Tēvu atklāj vīriešu dzimtē, tomēr 5. Mozus 32:18 Viņš sevi salīdzina ar to, kurš dzemdina: „To klinti, kas tevi dzemdina, tu atstāji, un tu aizmīrsi Dievu, kas tevi ir radījis.” Līdzīgā kārtā arī Bībeles ģeoloģijās tiek rakstīts, ka vīrieši „dzemdina”, lai gan mēs saprotam to pareizi.

Arī Jēzus savas rūpes par tautu salīdzina ar vistas rūpēm par saviem putnēniem

(Lk. 13:34), kur sacītais nemaz nenožīmē, ka Kristus ar to būtu zaudējis savu dzimti. Kristus arī ir uzskatāms par Dieva gudrības iemiesojumu, bet sengrieķu valodā gudrība (*sophia*) ir sieviešu dzimtē. Arī latviešu valodā gudrība ir sieviešu dzimtē, kura piemīt arī vīriešiem.

Vīna koks sengrieķu valodā ir sieviešu dzimtē (*hē ampēlos*), bet Kristus sevi salīdzina ar īsto vīna koku (Jāņa 15). Šo vārdu dzimtes var izraisīt spekulācijas, tomēr tam nav iemeslu.

„Dievs nav cilvēks” (4.Mozus 23:19), lai Viņam mēs piedēvētu kādu dzimti. Tādēļ arī 5.Mozus 4:15-16 Viņš skaidri pasaka, lai Viņam par godu neveido vīrieša vai sievietes tēlus.

Tomēr Dievs ir izvēlējis sevi atklāt Rakstos vīriešu dzimtē. Senebreju valodā Gars ir sieviešu dzimtē, bet sengrieķu valodā Gars ir vidējā dzimtē, kas norāda, ka šeit Bībeles tekstā dzimtei nav nozīmes, jo Raksti runā par vienu Dieva Garu (1Kor. 12:4, 11, Ef. 4:4).

Latviešu valodā Gars ir vīriešu dzimtē. Tomēr pār visam vissvarīgākais ir iepriecinājums, kuru šis Gars vēlas sniegt. Ne pēc dzimtes, ne sekli, ārēji, bet gan patiesā savienībā ar Jēzu Kristu. Tā nav tikai rokas pacelšana, piekristot Kristum, veicot izvēli vai dziedot dziesmu, vai sakot āmen pēc lūgšanas. Te Svētā Gara parakletos nozīmē nākšanu tuvāk Dievam visā patiesībā.

Edija Diedrika
Rīgas 1. draudze

CITĀDĀS OTRDIENAS

Otrdiena, pulksten 18:00, garšīga zupa, mīļas sejas, dziesmas, iedvesmojoša uzruna un iespēja pārrunāt svarīgo. Jau četrus mēnešus ar šiem vārdiem var raksturot Alfa kursu, kas notiek Rīgas pirmajā draudzē. Mēs to iesākām kā septiņu uzrunu ciklu 18. oktobrī, bet Dievs bija lēmis citādāk. Sajūta, ka nevar apstāties, ierodas arvien jauni draugi, nodibinās arvien ciešākas draudzības cilvēkam ar cilvēku un cilvēkam ar Dievu. Brīnišķīga Alfas nedēļas nogale Annas Koka skolā. Kāpēc gan lai tas apstātos? Šajā rakstā jums būs iespēja lasīt to, ko piedzīvo Alfa ģimene – gan komanda, gan mūsu jaunie draugi.

Ko Tev nozīmē Alfa kurss? Ko esi ieguvis šajās tikšanās reizēs?

Maruta: Alfa kursā katru otrdienas vakaru man ir jauka satikšanās ar jaukiem cilvēkiem, kam ir svarīgi tuvāk iepazīt Dievu. Man ir kļuvušas dziļākas attiecības ar Dievu, un esmu pamatīgāk izpētījusi Bībeli. Man ļoti patīk Mārtiņa uzrunas, kad arī par sarežģītām lietām tiek izstāstīts saprotami un uzrunājoši, ļoti palīdz izdales materiāli ar rakstu vietām no Bībeles. Un vēl Alfā baudu skaistu mūziku un garšīgu zupu.

Sintija: Alfa kurss man nozīmē drošību, ka nākamā nedēļā es izdzīvošu. Tas dod tādu kā atspērienu nākamai nedēļai un savu veco problēmu atstāšanu Alfā uz laiciņu. Esmu šeit ieguvusi jaunus draugus. Esmu šeit pieaugusi par gadiem desmit gudrībā. Pateicoties Alfai, mans trīsgadnieks grib iet uz baznīcu!

Maija: Alfa kurss manu dzīvi ir pilnībā izmainījis. Būtiskākā pārmaiņa ir tāda, ka es esmu kļuvusi ļoti ticīga! Dievam es it kā ticēju jau no bērnības, taču, neskatoties uz to, manī ik pa brīdim uzvirtojas tādas kā šaubas par Viņa eksistenci. Līdz ar to es līdz šim sevi biju uzskatījusi tikai par daļēji ticīgu cilvēku. Taču Alfa kursa ietekmē viss ir krasi mainījies! Tai laikā, kad man

piedāvāja atnākt uz Alfa kursu, es jutos ļoti slikti. Mani bija pārņēmusi liela bezcerības sajūta. Es biju depresijā, un man nekur negribējās iet. Tomēr šis uzaicinājums uz Alfa kursu mani kaut kā tomēr uzrunāja – tas likās kā neliels cerību stariņš. Tā nu es nolēmu aiziet, jo es jutos tik ļoti slikti, ka sapratu: sliktāk jau nu noteikti vairs nevar būt. Kad aizgāju, es ieklausījos katrā mācītāja vārdā, un tas mani pēkšņi ļoti uzrunāja. Vairākās Alfa kursa lekcijās

man tecēja asaras, jo man likās, ka pār mani nākusi atklāsme. Es sapratu, ka īstenībā man ne no kā nav jābaidās, jo ar mani visu laiku kopā ir Dievs. Es visu dzīvi ik pa laikam biju nedomājis šaubījusies par Dieva eksistenci, taču Alfa kursa ietekmē es beidzot Dievam nodrošināju par visiem 100%! Tagad man vairs nav nekādu šaubu, ka Dievs tiešām eksistē. Un šobrīd situācija ir tāda, ka tagad mani ārkārtīgi aizrauj ar reliģiju saistīti jautājumi – pēdējā pusgada laikā es pastiprināti lasu un pētu Bībeli, vairāk runāju ar Dievu, eju pie mācītāja uz Bībeles nodarbībām, kā arī visādi citādi cenšos tuvoties Dievam. Turklāt mana mamma, redzot, ka es no Alfa kursa nāku mājās tik priecīga, arī ir sākusi nākt uz Alfa kursu, un arī viņai šis kurss ļoti patīk! Kopumā man ir tāda sajūta, ka ir sākusies manas dzīves labākā daļa. Kopš es daudz vairāk pievērsšos Dievam, manā dzīvē ir notikušas daudzas ļoti labas un pat brīnumainas lietas! Turklāt es pati personīgi esmu pārliecinājusies, ka Dievs tiešām uzklausa visas lūgšanas!

Tika uzdots jautājums arī Alfas kursa organizētājiem.

Ko īpašu piedzīvo šai Alfa kursā?

Elita: ALFA kursā piedalos trešo reizi, un vienmēr nāku kopā ar saviem uzai-

cinātajiem viesiem. Šajā ALFA kursā visīpašākā ir ALFA-s komanda, kurā ir daudz jaunu kalpotāju, komandas gars, kopīgs aicinājums un kopīgs prieks par iespēju kopā ar Dievu strādāt "to labā, kam jāamanto pestīšana". To visu sagatavo īpašā lūgšanu sadraudzība ikvakara telefonkonferencēs, kurās Dievs mūs gatavo mīlestības kalpošanai katram ALFA-kursa dalībniekam.

Inese: Iepriekšējā ALFĀ biju tikai palīgs ar transportu. Šogad Dievs paplašināja manas robežas jau līdz pasākuma cienasta organizatoriskajai un praktiskajai sagatavošanai. Vārītāji ir citi, bet ALFA-s zupas nemainīgi garšīgas. Šajā ALFĀ ļoti iepriecina darbs komandā, kuru vada Dieva Gars. Tajā katrs kalpo pēc savām dāvanām un aicinājuma, darot to labāko, ko katrs spēj. Nevienš nav īpaši motivējams un pārliecināms, katrs kalpo ar patiesu prieku.

Kā Dieva Gars reāli uztur šo misijas projektu tik ilgā laikā? Atbilde ir vienkārša: mēs atjaunojamies Garā, saslēdzoties ikvakara lūgšanu telekonferencē, ko uzsāka Mārtiņš, atbalstīja Edija un Anna, bet paveic Dieva Gars.

Alfa kursa ietvaros esam piedzīvojuši skaistāko, kas var notikt cilvēka dzīvē – kristības. 23. decembrī mēs bijām priecīgi doties un sveikt trīs jaunos draugus no Alfās. Arī divas no mūsu māsām izteikušas savu prieku un to, kā viņas jūtas tagad – jaunā dzīvē ar Dievu.

Dace: Dievs brīnišķīgā kārtā ieveda mani draudzē caur kalpošanu visneie-

domājamākajā veidā, visjaukākajā un visdraudzīgākajā komandā. Dievs visu tik skaisti sakārtojis! Jūtos patiesi ienākusi garīgajā ģimenē, ieguvusi jaunus brāļus un māsas, kam sekoja visskaistākās kristības ar brāļa Frederika Pola svētību. Jūtos no jauna piedzimusi taisnai dzīvei. Ienākušas Bībeles stundas, kas dod spirdzinājumu un Svētā Gara vadību pieņemt pareizās izvēles. Tas grūti izstāstāms, tas ir jāpiedzīvo! Protams, kārdinājumi ir un būs, taču tagad ir, kur pasmelties spēku.

Ilzīte: Ūdenskristības bija ļoti īpašs notikums manā dzīvē. Ārēji viss bija pa vecam, bet iekšēji manī notika nozī-

mīgas pārmaiņas. Es tiešām piedzimu no jauna. Augusta beigās zaudēju vīru, kurš man bija ļoti tuvs un dārgs cilvēks. Tas mani satrieca, nezināju, kā dzīvot tālāk... Pirms pieciem gadiem pārcietu insultu, kura sekas jūtu vēl šdien. Vīrs Viktors izdarīja visu iespējamo un arī neiespējamo, lai es atveseļotos. Mūsu draugi, Nalda un Harijs, liels un sirsnīgs paldies viņiem, bija man blakus visā vīra smagākajā slimības periodā un mūs iepazīstināja ar mācītāju Andreju Āriņu, kurš apciemoja Viktoru viņa pēdējās dzīves nedēļas un pēc vīra nāves mani morāli atbalstīja, par ko esmu viņam no sirds pateicīga. Tā es sāku apmeklēt dievkalpojumus. Pēc tam arī sāku iet uz mājas grupiņām. Patiesībā no tā perioda maz ko atceros, zinu, ka jutos ļoti, ļoti slikti, gan emocionāli, gan fiziski. Visi ievainojumi, kas dzīvē bijuši, vainas sajūta mani bija novedusi līdz bīstamai robežai... Un tad – ŪDENS KRISTĪBAS. Piekritu ar prieku un cerību, kura piepildījās. Esmu atbrīvota no pagātnes rēgiem un turpinu augt un mācīties Bībeli, iepazīstot atbalstu, draudzību un mīlošas attiecības draudzē, kas bija negaidīts un patīkams pārsteigums. No sirds pateicos visiem, kas mani atbalstīja un turpina atbalstīt šajā man tik grūtajā dzīves periodā! Paldies, ka jūs esat! Lai Dievs jūs svētī!

Kādam brīnišķīgam Dievam mēs kalpojam! No Viņa, caur Viņu, uz Viņu visas lietas. Viņam lai gods mūžīgi! Āmen. (Romiešiem 11:36)

5 ATZIŅAS, KĀ JUSTIES SAVĀ DRAUDZĒ LAIMĪGAM

Draudzē, kā jau ikvienā ģimenē, ir priecīgāki un skumjāki brīži, jo viss pamatā balstās uz attiecībām ar līdzcilvēkiem un Dievu. Bet kā būtu, ja kādu dienu tava draudze vairs neeksistētu, ja vairs nebūtu jādodas uz baznīcu, jākalpo, jāsatiek ticības brāļi un māsas? Domājot par to, rodas bailes un nedrošība. Un gribas izsaukties: “Nē, tikai ne to!” Lai gan draudze nenosaka personīgās attiecības ar Dievu, tā ir nepieciešama mūsu garīgajai, emocionālajai izaugsmei un prasmei veidot attiecības ar līdzcilvēkiem. Dāvids mūs aicina: “Draudzes sapulcēs teiciet Dievu, To Kungu.” (Psalms 68:27)

Draudzes dzīve cilvēkam aizņem pietiekami lielu daļu ikdienas laika. Un, ja tai ir tik ļoti liela nozīme, tad gribētos būt laimīgam, ierodoties uz draudzi ik sabatu un dažkārt arī nedēļas vidū. Bet kā būt laimīgam savā draudzē?

Laime rodas no attiecībām ar draudzes locekļiem

Vienu brīdi manā draudzē radās doma, ka sabata rītā pirms dievkalpojuma pirmās daļas sākuma plkst. 10.00 varētu notikt draudzes locekļu sagaidīšana. Es pieteicos šai kalpošanai. Izveidojām nelielu komandu, kas ik sabatu ieradās vismaz 30 minūtes agrāk, lai pie dievnama durvīm sagaidītu un sveicinātu visus draudzes locekļus. Tieši caur šo kalpošanu aptvēru, cik gan maz cilvēkus es pazīstu. Toreiz apņēmām un lūdzu Dievam iespēju iepazīt tuvāk manas draudzes locekļus. Tā kādu laiku sabatā spiedu roku nepazīstamiem draudzes locekļiem, pamazām uzzinot, kas viņi ir. Vēlāk ar dažiem iesaistījās kopīgās kalpošanās, kas arī palīdzēja iepazīt viņus tuvāk. Tad jau sekoja gan kopīgas lūgšanas par kalpošanām, gan dziļākas sarunas par personīgiem piedzīvojumiem un pārbaudījumiem. Kad sāku iepazīt savas draudzes cilvēkus, sāku justies kā daļa no ģimenes. Bet tas savukārt nozīmē piederības un laimes sajūtu.

Dažkārt mēs varam draudzē justies vientuļi un nepieciešami tikai tad, kad ir jāveic kāda kalpošana. Lai gan varu teikt, ka esmu laimīga savā draudzē, man ir bijuši brīži arī ar šādām pārdomām. Bet tad nāk prātā viena atziņa no kādas svētrunas, kas dziļi iespiedusies manā atmiņā: “Draudzē ir tik daudz mīlestības, cik daudz to ienes tu pats.” Ja uzrodas

vientulības sajūta, tad būtu vērts sev uzdot jautājumu, vai neesmu kļuvis prasīgs, vai saņemu pietiekami daudz svētību un garīga spēka no attiecībām ar mīlošo Dievu, vai pazīstu Dievu kā savu mīlošo Tēvu? Lai nestu draudzē mīlestību un piedzīvotu to vēl vairāk, nepieciešamas mīlošas attiecības ar Dievu. Jāatzīst, ka mani vientulības brīži draudzē ir tieši saistīti ar to, ka kādā brīdī attiecības ar Dievu kļuvušas virspusējas, un dabiskais cilvēcīgais prasīgums pēc uzmanības no apkārtējiem guvis virsroku. Mums ir jāticējas būt laimīgiem un pilnvērtīgiem savās attiecībās ar Dievu, lai būtu laimīgi attiecībās ar līdzcilvēkiem. Zinām šo Bībeles pantu,

kas vēsta, ka “svētīgāk ir dot, nekā saņemt”. (Apustuļu darbi 20:35) Dodot mēs paši kļūstam ieguvēji!

10 ADVENTISTU
MŪZIĶI/MŪZIKAS
GRUPAS BRĪVIEM
BRĪŽIEM

Eric & Monique
Fountain View Academy
Golden Angels

Harmony quartet
Heritage Singers
Josh Cunningham
Matt & Josie Minikus
Neblett Family
Pillars of our Faith
The King's Heralds

Laime rodas no tā, ka

iesaisties draudzes dzīvē

Dievs mums katram ir piešķīris Svētā Gara dāvanas draudzes celšanai un kopīgam draudzes labumam (1. Korintiešiem 12:7). Rosoties, dzīvojot aktīvu dzīvi, esot aktīvā daļā no lielās draudzes ģimenes – tas ir tas ceļš, kādu izvēlos

dzīvot es. Man ir bijuši tādi sabati, kad esmu piedzīvojuši lielas svētības no kalpošanas, ka dažkārt ir šķitis, ka tā bijusi laimīgākā daļa no visa dievkalpojuma. Parasti šis prieks nāk, apzinoties, ka kādu laiku esmu lūgusi, lai Dievs piešķir Svētā Gara klātbūtni un vada kalpotājus vienprātībā, un tieši tas arī notiek. Mana kalpošana draudzē lielā mērā ir saistīta ar mūziku. Ir bijuši tādi slavēšanas brīži, kad šķiet, ka dzied un spēlē viss eņģeļu koris. Tie ir svētki! Turklāt, lai arī kādu kalpošanu draudzē mēs veiktu, bieži vien tā ir saistīta ar sadarbību ar līdzcilvēkiem un šīs kalpošanas nešanu Dieva priekšā. Kalpošana ir veids, kā mēs varam stiprināt attiecību saites savā starpā, kā arī ar mūsu Radītāju.

Laime rodas no tā, ka lūdz par savu draudzi

Kas ir vieglāk – kritizēt to, kas nav labi draudzē, neuzņemoties nekādu atbildību par problēmas risināšanu, vai arī nest draudzei aktuālo problēmu lūgšanā Dievam? Dažkārt

tāpēc labāk man neuzticiet pārslēgt dziesmu vārdu projekcijas. Un vēl, un vēl, un vēl...” Bet vai mēs esam mēģinājuši darīt to, no kā mums ir bail? Pieļauju, ka lielai daļai nedrošības un bailu pamatā ir nevēlēšanās izaicināt sevi un atrasties ārpus komforta zonas. Katra no augstāk minētajām lietām var būt izaicinājums. Bet šis izaicinājums beigās ir tā vērts, lai to pieņemtu! Kurš visvairāk gūst svētības no sabatskolas vadīšanas? Manuprāt, pats skolotājs, jo viņš visu nedēļu

NĀKAMAJĀ NUMURĀ
VARĒSIM LASĪT: “DIEVS UZ
MANI RUNĀ CAUR MOBILAJĀM
APLIKĀCIJĀM” UN “IETEIKUMI
SABATA DIENAI”.

Mēneša citāts:

“Pasaulei nekas cits nav tik ļoti vajadzīgs kā cilvēcīgas būtnes, kas viena otrai atklātu Pestītāja mīlestību. Visas Debesis gaida uz vīriem un sievietēm, caur kuriem Dievs varēs atklāt šo kristietības vareno spēku. Dievs ir mīlestība. Vai jūs esat mīlestība?” (D. Kūpers “Dievišķā mīlestība”)

kritizēt ir ne tikai vieglāk, bet arī patīkamāk. Ar to mēs parādām, ka zinām, kā lietām ir jānotiek, jo no malas taču redzot labāk! Mēs atklājam savas emocijas un jūtamies emocionāli brīvāki, dusmojoties, izrunājoties. Bet nekas netiek atrisināts no mūsu kritikas un dūsmām par to, ka lietas nenotiek tā, kā uzskatām, ka tām būtu jābūt.

TUVĀKIE PASĀKUMI

28.-30. aprīlis

Vislatvijas jauniešu konference
“Atjaunots. Iedvesmots. Piepildīts.” Vairāk informācijas:
jauniesu.konference@gmail.com

Atceros, ka kādā draudzei sarežģītā brīdī viena draudzes māsa mani aicināja lūgt kopā, lai viena otru stiprinātu garīgi. Joprojām atceros tās lūgšanas, jo tās mācīja lielu pazemību lūgt par tiem, kurus dažbrīd arī nosodīju. Un ir labi, ka

tad, kad aizmirstu šo piedzīvojumu, notiek atkal kāda situācija, kur sevi pieķeru kritizējot, bet neuzņemoties iniciatīvu par to lūgt vai iesaistīties personīgi ar savu palīdzību un atbalstu. Tādā veidā Dievs atgādina šo pamācību. Jo mēs visi augam un ejam tālāk, klūpam, ceļamies un atkal dodamies uz priekšu.

Laime rodas no tā, ka izaicini sevi

Varbūt tu teiksi: “Es nekad neesmu vadījis sabatskolu, man nav šādas prasmes. Es nemāku izskaidrot Bībeli, tāpēc nevadīšu Bībeles stundas. Es nemāku publiski lūgt, tāpēc labāk mani neaiciniet to darīt. Es ļoti maz saprotu tehniskās lietas,

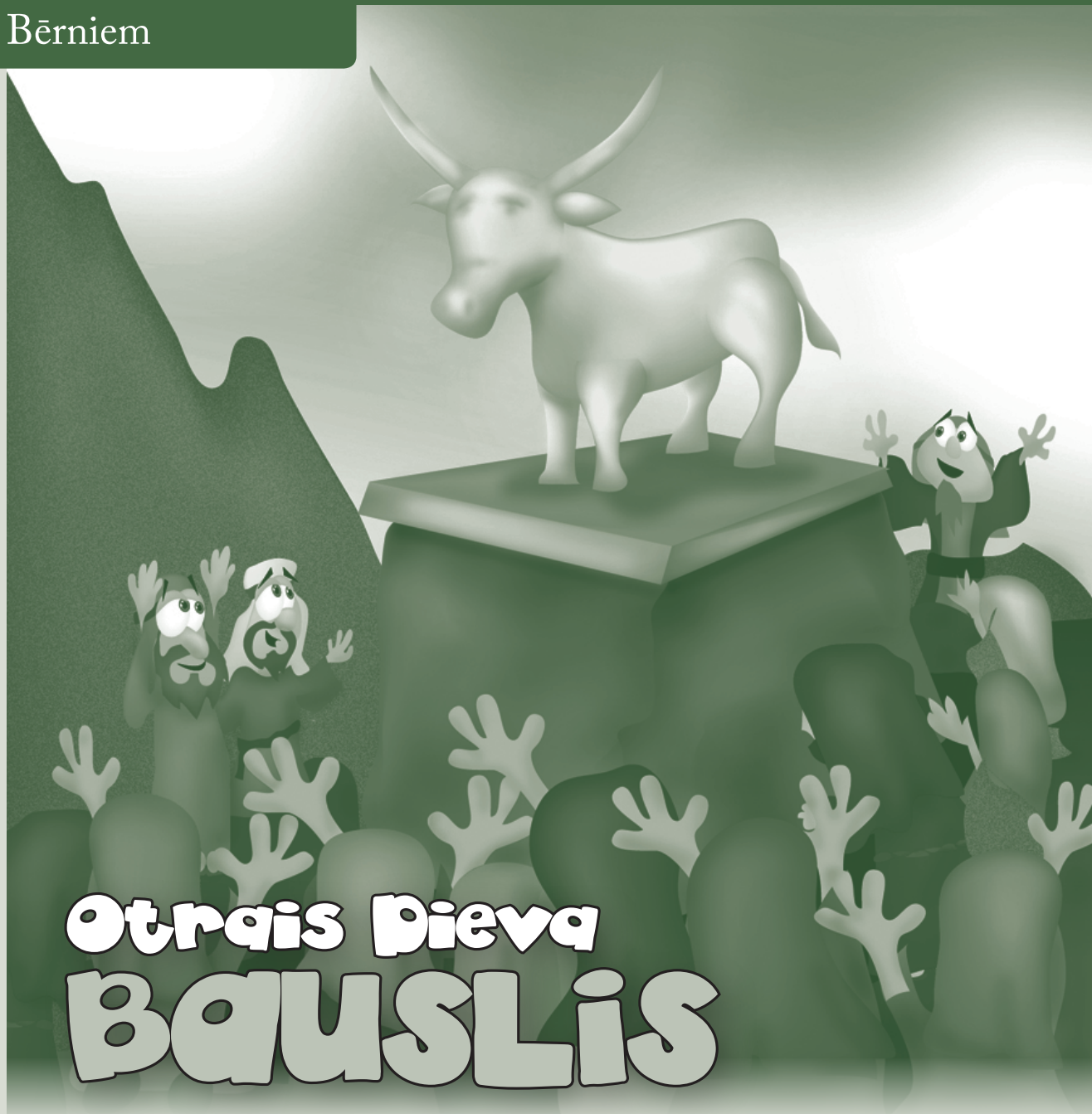
rūpīgi domā par iknedēļas Bībeles izpēti tēmu, salīdzina Bībeles pantus, domā par šīs tēmas aktualitāti viņa personīgajā dzīvē. Un kurš ir vislielākais ieguvējs no draudzes kopīgajām dziesmām? Domāju, ka tas, kurš ir atbildīgs par šo dziesmu vārdu projekciju raidīšanu uz ekrāna, jo viņam visrūpīgāk ir jāseko līdzi vārdiem, lai var laicīgi pārslēgt nākamo slaidu. Tikmēr kāds cits dziedo šīs draudzes loceklis var aizdomāties par vakardienas piedzīvojumiem vai nākotnes plāniem.

Laime rodas no tā, ka dod, nevis pieprasi

Ja būtu jāapkopo visos iepriekšējos punktos minētās atziņas, tad gribētos teikt, ka laime rodas no tā, ka mēs savai draudzei dodam nevis pieprasām no tās. Ir dažādi brīži mūsu dzīvē, un dažkārt tiešām ir nepieciešams liels draudzes atbalsts, jo paši jūtamies nespēcīgi. Bet kurš mūs atbalstīs, ja paši nebūsim izveidojuši pozitīvas attiecības ar līdzcilvēkiem? Kā varēsim piedzīvot lūgšanu spēku, ja nebūsim atraduši kādu, ar kuru lūgt, vai arī neticēsim lūgšanu spēkam, jo nebūsim raduši to piedzīvot? Es esmu pārliecināta, ka mūsu skats uz draudzi ir atkarīgs no tā, kādu to izveidojam un cik paši esam gatavi būt aktīvā daļā no draudzes ģimenes. Un prieks par draudzi kļūst lielāks, kad uzņemamies savu daļu atbildības par saviem ģimenes locekļiem un notikumiem šajā ģimenes lokā. Laime rodas no tā, ka mēs varam darīt laimīgākus citus!

Jana Kuzmenkova

Otrais Dieva Bauslis

KRĀ: Krū, kā šodien veicās futbola spēlē ar kaimiņskolas komandu?

KRŪ: Slikti. Zaudējām 0:1.

KRĀ: Nu, neraizējies, citu reizīti jūs uzvarēsiet.

KRŪ: Frediņš teica, ka viņš esot pie visa vainīgs. Esot mājās aizmirsis kaut kādu svētīto kastani, ko viņš vienmēr nēsājis līdzī. Tas viņam nesot veiksmi un visādi citādi palīdzot, bet vakar tas viņam paripojis zem gultas, un viņš to aizmirsis no pagultes izvilk. Tā nu, viņš sacīja, veiksmē, ko nes svētītais kastanis, mūsu komandu bija pametuši, tāpēc arī zaudējām.

KRĀ: Es gan domāju, ka uzvaru nodrošina veikli un gudri spēlētāji, nevis kaut kāds kastanis. Un vispār, es vienmēr paļaujos uz Dievu. Viņš tiešām palīdz!

mamma: Klausos, un man nāk prātā kāds sens notikums, kas notika ar israēliešu tautu pie

Sinaja kalna.

KRĀ: Tur Dievs paziņoja savus baušļus!

KRŪ: Pastāsti, lūdzu!

mamma: Mozus uzkāpa Sinaja kalnā. Ļaudis redzēja, kā viņš iegāja biezas tumsas padebesī pašā kalna virsotnē. Mozus ilgi sarunājās ar Dievu. Lai ku pa laikam kalnu apspīdēja Dieva klātbūtnes zībeņi. Ritēja diena pēc dienas, nedēļa pēc nedēļas, bet viņš neatgriezās. Redzēdami, ka Mozus nenāk atpakaļ, viņi kļuva neapmierināti.

KRŪ: Nu gan nepacietīgi!

mamma: Tiem apnika gaidīt, un viņi gāja pie Ārona un sacīja: – Kādēļ mums vajadzīgs tāds Dievs, kuru mēs neredzam?! Celies un dari mums kādu dievu, kurš būtu mūsu acu priekšā!

KRŪ: Es nu gan Ārona vietā viņiem neklausītu ne par kādu naudu! Riktīgi pateiktu – nē, un viss! Mums ir brīnišķīgs Dievs, kurš pašlaik runā ar

Mozu!

KRĀ: Es arī teiktu: – nebūs te nekādi citi dievi!

KRŪ: Bet mēs tur nebijām.

mamma: Labi, ja Ārons tā būtu rīkojies, bet viņš tiem atbildēja: – Nesiet man visi zelta rotas! Ļaudis savāca zelta rotaslietas un atnesa tās Āronam, un viņš no tām izveidoja zelta teļu.

KRĀ: Teļu? Kāpēc tieši teļu?

mamma: Tāpēc, ka ēģiptiešu dievības simbols bija vērsis vai teļš.

Tā nu israēlieši, šo zelta tēlu ieraudzījuši, sāka saukt: – Lūk, mūsu dievs, kas mūs izvedis no Ēģiptes zemes! Viņi priecājās, sāka dejot ap teļu un to pielūgt.

KRĀ: Kā viņi kaut ko tādu varēja nodarīt savam Dievam?!

mamma: Otrajā bauslī Dievs skaidri bija pateicis – Netaisi sev tēlus! Nezemoties un nekalpo tiem!

KRŪ: Šī tauta dažreiz uzvedās ļoti jocīgi.

mamma: Nākošajā rītā viņi pienesa teļam pateicības upurus, saukdami to par savu kungu. Un tauta sāka ēst, dzert un līksmoties. Tie bija atgriezušies savā vecajā māņticībā un elku pielūgšanā.

KRĀ: Nesaprotu, kā var apmainīt tik gādīga un visvarena Dieva godību pret lopa tēlu! Dievs tiem

vienmēr bija varens Palīgs.

KRŪ: Un tagad – kaut kāds teļš! Tas ir tā, ka mēs, piemēram, ar māsiņu atrastu kādu spožāku akmeni, sāktu ap to dancot un teiktu – re, kur mūsu mamma, re, kur mūsu tētis!

KRĀ: Jā, bet mēs jau neesam sajukuši prātā, lai tā darītu, vai ne, brālīt?

mamma: Kalnā Dievs sacīja Mozum: – Ej, nokāp zemē! Tava tauta dara lielu grēku. Kad Mozus atgriezās nometnē, viņš iedegās dusmās, sagrāba zelta teļu, sadedzināja to ugunī, saberza smalkos putekļos un izkaisīja pa ūdens virsu.

– Kādēļ jūs esat darījuši tādu grēku? – viņš pārmeta ļaudīm.

Kad tauta saprata sava grēka lielumu, daudzi rūgti nožēloja savus grēkus.

KRŪ: Šis notikums atgādina nekad neaizmirst otro bausli: „Netaisi sev elku tēlu vai kādu atveidu”, vai ne?

mamma: Jā, un nekad neaizmirst patieso un vienīgo Dievu.

KRĀ: Jo mēs taču gribam būt Viņa draugi, vai ne?

mamma: Mīlie bērni, otro bausli jūs varat atrast savās Bībelītēs 2. Mozus grāmatā 20:4.

Attrisini matemātiskās darbības, lai atšifrētu Bībeles pantu!

A	B	D	E	Ē	I	Ī	J	K	L	M	N	O	P	S	T	U	Ū	V	Z
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Netaisi sev elku _____ vai kādu _____ nedz pēc tā, kas ir _____

8+8 12-7 14-4 9+8 9-8 9+7 11+8 6-2 9-3 1+2 9+8

augšā _____, nedz pēc tā, kas ir virs _____,

5-2 2+2 6-4 1+3 8+7 3+4 5+10 5+15 8-4 14-3 2+2 5+10

nedz pēc tā, kas ir _____ zem zemes.

9+9 5-2 5-1 9+3 3+4

_____ to priekšā un _____ tiem.

14-2 6-2 11+9 2+2 8+3 10+3 10-2 2+4 2+2 11+4 8+4 1+3 7+2 3-2 5+5 7+7 6+7

ZĪMĒJUMU IZSTĀDĒ

Ceļazīmes mūsu dzīvē

Visiem, kas piedalīsies, būs kāds PĀRSTEIGUMS, ko varēsi saņemt Bērnu un pusaudžu festivāla „VARAVĪKSNE” laikā, kas notiks 22.aprīlī Rīgā, Baznīcas ielā 12a.

Izvēlies un uzzīmē
vienu no 10
Dieva likumiem.

Vai atceries 10 Dieva likumus?
Tos vari pārlasīt 2.Mozus 20.nodaļā

FORMĀTS: A4 vai A3 formāta zīmēšanas vai
akvareļu lapa.

BAUŠĻA NORĀDE: darbiņam jābūt glīti
noformētam, un nepieciešams darbiņa otrajā
pusē uzrakstīt, kuru Dieva likumu esi attēlojis.

AUTORA NORĀDE: darba otrajā pusē norādi
skaidri salasāmu savu vārdu, uzvārdu,
vecumu, draudzi vai dzīvesvietu.

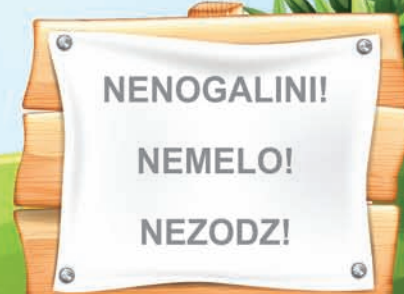
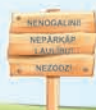
NODOŠANA: darbiņus jāsūta līdz 8.aprīlim uz
adresi: Rīga, Baznīcas iela 12a, LV 1010
Zīmējumu izstādei (Māritei Lipskai) vai vari
nodot caur draudzes bērnu skolotājiem.

Bērnu un pusaudžu festivāls “Varavīksne” CEĻAZĪMES MŪSU DZĪVĒ

22.aprīlī pl.14:00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a

13:10 – 13:50	Dalībnieku reģistrācija
14:00	Festivāla atklāšana
14:30	10 Dieva likumu stacijas
16:00	Launags
16:30 – 18:00	Festivāla priekšnesumu programma

Festivāla laikā
varēs apskatīt
zīmējumu izstādi
“Ceļazīmes
mūsu dzīvē”.
Notiks apbalvošana.

Rīko Septītās Dienas Adventistu Latvijas Draudžu Savienības
Bērnu kalpošanas nodaļa. Vairāk info tālr. 29869979